

การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

IMPLEMENTATION OF CO-OPERATIVE LEARNING TO
ENHANCE THE ENGLISH VOCABULARY ACHIEVEMENT
AND OPINIONS OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS

เลขทะเบียนหนังสือ.....	111.181
Bib - Id.....	0060-46560
Barcode.....	371.67
วิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	0545 ก
	ม.7
	2549

ของ

อัญชลี สงสาร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

สิงหาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ISBN 974-692-259-9

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นางสาวอัญชดี ชงสาร แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....*ผ.จิว*.....ประธานกรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

.....*ดร. นนท*.....กรรมการควบคุม
(รองศาสตราจารย์สงบ บุญค้อย)

.....*ดร. นนท*.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา บรรณประสิทธิ์)

.....*ดร. สมมาตร*.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด)

.....*ดร. สมเกียรติ ศรีปีศาจ*.....กรรมการสอบ
(ดร.สมเกียรติ ศรีปีศาจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....*ดร. พยอม รอดมงคลดี*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.พยอม รอดมงคลดี)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
ผู้วิจัย	อัญชลี สงสาร		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง	ประธานกรรมการ	
	รองศาสตราจารย์สงบ บุญคล้าย	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา บรรณประสิทธิ์	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 32 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ดำเนินการทดสอบก่อนและหลังทดลอง (One Group Pre-test - Post-test Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย 30.16 คะแนน และมีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็มได้ 78.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ส่วนผลการเปรียบเทียบการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.9$) เมื่อเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.6$) นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือกัน มีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.4$) และนักเรียนมีโอกาสนำผลการประเมินมาปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{x} = 4.3$) ตามลำดับ

TITLE	Implementation of Co-operative Learning to Enhance the English Vocabulary Achievement and Opinions of Prathomsuksa 6 Students.		
AUTHOR	Anchalee Songsan		
ADVISIORS	Assistant Professor Dr. Suthiap La-ongthong,	Chair	
	Associate Professor Sa-ngop Boonkloy,	Co - advisor	
	Assistant Professor Nidtaya Buunprasit,	Co - advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2005

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the English vocabulary achievement and the opinions of Prathomsuksa 6 students learning through the STAD co-operative learning model. The sample was one class of 32 Prathomsuksa 6 students studying in the second semester of the academic year 2004 at Anubam Nondindang School, Office of Buriram Educational Service Area 3. A One Group Pretest-Posttest Design of experimental research was employed in this study.

The instruments for this study included 12 co-operative learning lesson plans, a formative test, an English vocabulary achievement test, and questionnaires to measure the opinions of Prathomsuksa 6 students concerning the implementation of the co-operative learning.

The results of the study showed that the students' English vocabulary achievement was at the average of 30.16 points; and 25 students obtained 78.16 percent of the total score which was higher than the criteria set up at 70 percent of the total score. The comparison between the scores of the pre-test and post-test revealed that the average of the total score, the maximum point, the minimum point, and the number of the students with the points higher than the set up criteria of the post-test were higher than those of the pre-test. Moreover, the students' opinions concerning the implementation of the co-operative learning as a whole were at a high level ($\bar{x} = 3.9$). The ranging of the first three highest levels were the following aspects : the teaching method helped clarify students' understanding ($\bar{x} = 4.6$), working in groups enlivened students relationship and increased their ambitions and fun ($\bar{x} = 4.4$), and the results of the evaluation were very fruitful for improving and developing students' English vocabulary achievement ($\bar{x} = 4.3$), respectively.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สงบ บุญคล้าย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศยา บรรณประสิทธิ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมมาตร ผลเกิด และดร. สมเกียรติ ศรีปีติตา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวก และประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิมล พงศ์สุวรรณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรรัมย์ นายกระพัน ศรีงาน ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวชิรรัมย์ เขต 1 นายอคุลย์ สุชีรัมย์ ศึกษาานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวชิรรัมย์ เขต 1 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำในการเป็นที่ปรึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ นายพนาว์ นาคพงษ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง และ คณะครูทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิจัยครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อเพียร สงสาร คุณแม่สำเนียง สงสาร และญาติพี่น้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุน ให้ความรักความห่วงใยและเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย ด้วยดีตลอดมา

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่ คุณตาสุด นาคพงษ์ และบูรพาจารย์ คณาจารย์ ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนและวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

อัญชลี สงสาร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ตัวแปรในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การสอนคำศัพท์.....	8
ความหมายของคำศัพท์.....	8
ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	8
วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	9
ลำดับขั้นตอนในการสอนคำศัพท์.....	11
การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	13
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	13
องค์ประกอบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	14
บทบาทของครู.....	15
ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	15
รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	17
การสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	22
ความหมายของผลการเรียนรู้.....	28
ความหมายของความคิดเห็น.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
งานวิจัยในประเทศ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	31
งานวิจัยต่างประเทศ.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	56
สมมติฐานการวิจัย.....	56
วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ.....	64
ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้.....	65
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้.....	79
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	121
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้.....	128
ภาคผนวก จ การแบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	130
ภาคผนวก ฉ คะแนนทดสอบย่อยคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	133
ภาคผนวก ช คะแนนการพัฒนาในการทำแบบทดสอบย่อย.....	136
ภาคผนวก ซ การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ...	145
ภาคผนวก ฌ ภาพกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	152
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	155

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางคะแนนการพัฒนา.....	25
2 เกณฑ์การคิดคะแนนการพัฒนา.....	25
3 คะแนนการทดสอบคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียน.....	46
4 คะแนนการทดสอบคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษหลังเรียน.....	49
5 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม.....	51
6 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล.....	51
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	54
8 ตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดลอง.....	58
9 การปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
10 การแบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามคะแนนฐาน.....	131
11 คะแนนทดสอบย่อยคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ แผนการเรียนรู้อิงครั้งที่ 1-12.....	134
12 คะแนนการพัฒนาในการทำแบบทดสอบย่อย.....	137
13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	146
14 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	148
15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	150

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.....	27
2 ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน เรียนรู้.....	38
3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	41

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญที่ทั่วโลกยอมรับในการใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ ซึ่งแต่ละชนชาติ ต่างก็มีภาษาเป็นของตนเองที่แตกต่างกันไปในแต่ละชาติ แต่อย่างไรก็ตาม ชาติต่างๆ ก็ยังสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจกันได้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอนด้านภาษาให้ทันสมัยเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรก ตลอดจนทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่างๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร การเจรจาทางการทูต ทางการเมือง การค้าขายและการท่องเที่ยว (ดวงเดือน แสงชัย, 2533 : 1) ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อ ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ต่างๆ ให้คนอื่นเกิดความเข้าใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน การจะใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารจำเป็นต้องมีการเรียนการสอนตลอดชีวิตของเรา จึงจะสามารถใช้ภาษาสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวัฒน์ ช่างเหล็ก, 2543 : 13) สำหรับในชีวิตประจำวัน โอกาสที่จะพบเห็นภาษาอังกฤษมีอยู่บ่อยๆ เช่น ชื่อสถานที่ ชื่อสินค้า ยารักษาโรค เครื่องใช้ รายการวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งของ เครื่องใช้ ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ รวมถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เจริญก้าวหน้า ก็จะมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย ฉะนั้นในปัจจุบันจึงมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษจึงมิใช่เพื่อรู้พื้นฐานเท่านั้น แต่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับได้ในหมู่มชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของชนชาติของภาษานั้นได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น สามารถใช้ภาษานั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในชั้นสูง หรือในต่างประเทศได้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 : 1-2)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นและเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้ปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังจะเห็นได้ว่า ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กำหนดให้เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และสามารถสื่อความหมาย ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ ตลอดจนสามารถถ่ายทอด

วัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอด 12 ปี โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้คลั่งคำ รูปแบบภาษา กระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล โครงสร้างเวลาเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 จำนวน 6 คาบต่อสัปดาห์ รวม 240 คาบต่อปี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จัดให้อยู่ในกลุ่ม ประสบการณ์พิเศษ 15 คาบต่อสัปดาห์ รวม 600 คาบต่อปี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539 : 1)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

(Communicative Approach) ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างและการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านขึ้นในตัวผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนเพื่อประโยชน์ในการสื่อสาร ซึ่งในการเรียนการสอนนั้น ความรู้เรื่องคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้าน และการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้น นักเรียนที่รู้ศัพท์มาก จำได้แม่นยำ สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้อง ย่อมเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น (ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์, 2544 : 1) แต่จากอดีตจนถึงปัจจุบันการเรียนการสอนก็ยังไม่สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้เท่าที่ควร เพราะเกิดปัญหาในหลายๆ ด้าน ที่ส่งผลต่อผู้เรียนและการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง ปีการศึกษา 2546 วิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 3 (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 3, 2546 : 3) พบว่า ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) และ ทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง 98 คน คิดเป็นร้อยละ 71.014 พอใช้ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 28.261 และดี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.725 ซึ่งถือว่ายังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยสภาพปัญหาและปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญก็คือ ปัญหาด้านตัวครูผู้สอน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนของครูยังเน้นครูเป็นศูนย์กลาง และครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ด้านตัวนักเรียน พบว่า นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่ชอบเรียน เพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่ ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2544 : 153) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นการที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะ เป็นทักษะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน การรู้ความหมายของ คำศัพท์จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ และภาวินี ทองสูงเนิน (2543 : 8) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเสียงหรือโครงสร้างของประโยค เพราะถ้าปราศจากคำศัพท์เสียแล้ว เสียงหรือโครงสร้างของประโยค โดยตัวของมันเองก็ไม่สามารถที่จะสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับสุวัฒน์ ช่างเหล็ก (2543 : 182) ได้สนับสนุนเกี่ยวกับ ความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศเพราะคำศัพท์เป็น

ส่วนหนึ่งของภาษา ซึ่งจะต้องค่อยๆ เพิ่มพูนความรู้ทางคำศัพท์ไปทีละน้อยให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึง และให้ความสำคัญเพราะจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการอ่าน นั่นคือการรู้คำศัพท์มากจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากขึ้น

จะเห็นว่าในการสอนภาษาอังกฤษนั้น คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญเพราะถ้าหากผู้เรียนไม่รู้ไม่เข้าใจคำศัพท์แล้ว ก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทักษะในด้านอื่นๆ ด้วย และจะทำให้คุณภาพการเรียนภาษาของนักเรียนต่ำในที่สุด เท่าที่ผ่านมามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้คำศัพท์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์อยู่ในระดับน้อย ดังที่ สมหวัง อักษรพิมพ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนและนักศึกษา พบว่า อยู่ในระดับอ่อนและอ่อนมาก

นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีผู้เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหา และหาแนวทางในการสอนคำศัพท์ในรูปแบบต่างๆ กัน ดังที่ ชัชวาล เปาเนียง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพลงมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ สุรพร ไชยเชษฐ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหลักการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพ็ญศิริ แสนศิลป์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนตามคู่มือครูที่ใช้เกมและไม่ใช้เกม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูที่ไม่ใช้เกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 3 ปีการศึกษา 2547 ภาคเรียนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 64.52 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทั้งผลสัมฤทธิ์และการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่าโดยสภาพที่แท้จริงนั้น สภาพการของความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาฯ ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอตามหลักสูตรที่กำหนด เพื่อพัฒนากิจกรรมหรือนวัตกรรมการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวการสอนที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้บังเกิดผลดีขึ้น คือการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

อนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านสติปัญญา และด้านสังคม เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันในกลุ่มย่อย จัดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัด ประมาณ 4-5 คน ให้ทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากการสอน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อช่วยแก้ปัญหาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน สามารถนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้ไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยจัดนักเรียนแบบคละ จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัย 1 ภาคเรียน คือ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมีนาคม 2548

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

ตัวแปรตามมี 2 ตัวคือ

1. ผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำภาษาอังกฤษที่มีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สัตว์ สิ่งของ อาการหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง รวมทั้งคำต่างๆ ที่มีความหมาย
2. การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD (Student Teams - Achievement Divisions) ที่จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะการสอนเป็นกลุ่มที่ประกอบไปด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ตามอัตราส่วน 1:2:1 และมุ่งพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา สังคม และความรู้สึก ตระหนักในคุณค่าของตนเอง โดยมีรางวัลเป็นเป้าหมายในการเรียนรู้ ตามความสามารถของ สมาชิกแต่ละคนตามบทบาทที่ได้รับ
3. ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นหลังจากเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
4. เกณฑ์ความรอบรู้ (Mastery Criterion) ในการวิจัยครั้งนี้ ยึดเกณฑ์ความรอบรู้ คือ ความสามารถที่นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ คือ ร้อยละ 70

ของคะแนนเต็ม

5. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านคำศัพท์ หลังจากนักเรียนได้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนไปทุกขั้นตอนแล้ว ทำให้ทราบว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากหนังสือเรียน English Is Fun Book 4

6. ความคิดเห็นทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การสอนคำศัพท์
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.3 วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ลำดับขั้นตอนในการสอนคำศัพท์
2. การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 2.2 องค์ประกอบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 2.3 บทบาทของครู
 - 2.4 ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 2.5 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
3. การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
4. ความหมายของผลการเรียนรู้
5. ความหมายของความคิดเห็น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์
 - 6.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การสอนคำศัพท์

1. ความหมายของคำศัพท์

วรรณพร ศีลาขาว (2538 : 12) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ คือ กลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกได้เป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบ่งตามรูปคำหรือแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ เป็นต้น

ธนสิทธิ์ ศรีรัตน์ (2543 : 10) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง “คำ” ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งมีความหมายแน่นอนในตัวเอง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียงพูด ที่มีทั้งความหมายทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียน ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งแบ่งได้ตามรูปคำ หรือแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้

2. ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ศิธร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (2521 : 37 - 38) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น dog, box, pen เป็นต้น

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) หรือที่เรียกว่า คำการยะเช่น Article, Preposition, Pronoun เป็นต้น คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น เป็นคำที่ไม่สามารถสอนแปลความหมายได้ แต่ต้องอาศัยการสังเกต และการฝึกการใช้โครงสร้างต่างๆ จึงจะเกิดประโยชน์

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. Active Vocabulary คือคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น คำว่า important , necessary ,consist เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ครูจะต้องฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรจะสอนให้รู้แต่ความหมายและการออกเสียง คำนั้น ไม่จำเป็นต้องฝึกเพราะนักเรียนยังไม่จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ประเภทนี้ เช่น คำว่า elaborate, fascination , contrastive เป็นต้น และคำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น ไปอาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ก็ได้

จากนิยามความหมายของคำศัพท์ และประเภทของคำศัพท์ สรุปได้ว่า คำศัพท์คือ กลุ่มเสียงที่มีความหมาย แบ่งออกเป็นหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะที่แตกต่างกันไป เช่น ตามรูปคำ หรือการนำไปใช้เป็นต้น

3. วิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

อิสรา สารงาม (2529 : 78 – 79) ได้เสนอวิธีการสอนศัพท์ไว้ดังนี้

1. ใช้ของจริง (Real Objects) วิธีนี้เหมาะสำหรับใช้สอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และของจริงที่ใช้สอนนั้น ไม่ลำบากกับครูที่จะหยิบขมาสอน เช่น ของจริงที่ปรากฏในห้องเรียน เป็นต้น

2. ใช้หุ่นจำลอง (Models) ใช้ในกรณีที่ของจริงไม่สะดวกที่จะทำการหยิบขมาใช้ หรือเป็นสิ่งของที่ไม่มีปรากฏในห้องเรียนหรือเป็นสิ่งของที่สิ้นเปลืองโดยใช่เหตุ หรือของสิ่งนั้นหาไม่ได้ตามฤดูกาล เช่น ผลไม้ หรืออาหารต่างๆ สิ่งของขนาดใหญ่

3. ใช้รูปภาพ (Pictures) ใช้แทนของจริงหรือของจำลอง ภาพนับเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในการเรียนการสอนมากที่สุด ทั้งศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ซึ่งภาพที่นำมาสอนจำเป็นต้องมีขนาดพอเหมาะที่นักเรียนทั้งชั้นสามารถมองเห็น ได้สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงกับคำศัพท์ที่ทำการสอน

4. ใช้กริยาท่าทาง (Actions) ในกรณีที่คำศัพท์ที่จะสอนนั้นสามารถแสดงกริยาท่าทางให้นักเรียนเห็นได้เด่นชัด ครูควรแสดงท่าทางประกอบการสอนด้วย จะทำให้ความเข้าใจของผู้เรียนสมบูรณ์มากขึ้น

5. ใช้คำนิยาม (Definition) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นสามารถใช้ประโยคง่ายๆ นิยามความหมายได้ชัดเจน

6. ใช้บริบท (Context) ในกรณีที่คำศัพท์นั้นไม่สามารถนิยามความหมายโดยใช้ประโยคเพียงประโยคเดียวได้ แต่ต้องอาศัยประโยคข้างเคียงหลายๆ ประโยคช่วยในการบอกความหมาย

7. ใช้คำพ้องความหมาย (Synonym) กำหนดความหมายในกรณีที่นักเรียน ต้องรู้จักศัพท์ที่จะเอามาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

8. ใช้คำตรงข้าม (Antonym) บอกความหมายของศัพท์ใหม่ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกันที่ต้องการให้นักเรียนทราบความหมายของคำที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบกับคำศัพท์ใหม่ที่ครูจะสอน

9. การใช้วิธีการแปล (Translation) ในกรณีที่คำศัพท์นั้น ไม่สามารถใช้กลวิธีอื่นๆ ดังกล่าวข้างต้น หรือถ้าใช้กลวิธีอื่นจะทำให้เป็นการเสียเวลาเป็นอันมากและไม่แน่ใจว่า นักเรียน

จะทราบความหมายได้จริงหรือไม่ ข้อค้ำนึ่งของครูในการใช้กลวิธีการสอนโดยการแปลก็คือ การหลีกเลี่ยงการอธิบายอย่างยาวๆ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 120) ได้เสนอกลวิธีในการสอนความหมายของคำ ดังต่อไปนี้

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้จัก หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกเป็นประโยค เชื่อมโยงไปสู่ความหมายของศัพท์ใหม่
2. ใช้ประโยชน์ของคำศัพท์เก่า เมื่อมีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับ คำศัพท์ใหม่
3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการใช้น้ำจ้ำกักความง้ำยๆ
4. ใช้ภาพหรือของจริงประกอบอธิบายความหมาย อุปกรณั้ประเภทนี้หาได้มาง้ำยๆ เช่นของที่อยู่รอบห้อง เครื่องแต่งตัว หรือส่วนต่างๆ ของร่างกาย หรืออาจใช้ภาพลายเส้น การดูเขียนภาพบนกระดานได้ทันที อุปกรณั้เหล่านี้จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจน โดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ
5. การแสดงท่าทาง ครูใช้การแสดงท่าทางประกอบการแสดงความหมายของคำได้
6. การใช้นิบริบทหรือสอนให้เดาคความหมายจากประโยค

ดวงเดือน แสงชัย (2533 : 5) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาบางประการในการสอนคำศัพท์สรุปได้ดังนี้

1. ครูไม่ควรเริ่มสอนเนื้อหาวิชาทันที แต่ครูควรสร้างความคุ้นเคย และสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียนก่อน เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน
2. เด็กในวัย 9 - 12 ขวบ จะมีสมาธิอยู่ในช่วงสั้น และชอบกระโดดโลดเต้น เคลื่อนไหวร่างกาย ดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนจึงควรให้นักเรียนได้แสดงออกมากๆ เช่น เกมการแข่งขันต่างๆ เพื่อให้รับกับธรรมชาติของเด็ก
3. ในการเรียกตอบคำถามหรือร่วมกิจกรรม ครูไม่ควรเงาะงเรียกแต่เด็กอ่อน และละเลยเด็กเก่ง ควรเรียกอย่างทั่วถึง
4. การท่องคำศัพท์ เด็กเล็กอาจไม่ชอบปฏิบัติเพราะน่าเบื่อหน้ายครูควรให้นักเรียนจับคู่กันท่องคำศัพท์ จะทำให้ไม่เบื่อเหมือนท่องคำศัพท์คนเดียว
5. การจดคำศัพท์ ควรให้นักเรียนวาดภาพประกอบด้วยจะสร้างความเพลิดเพลินและช่วยความจำให้เด็กได้มากกว่าเขียนแต่คำแปลไปตลอดทุกๆ คำ
6. หากเป็นการสอนเนื้อหาใหม่ ควรเลือกถามเด็กเก่งตอบก่อน เพื่อให้โอกาสเด็กอ่อนได้ทบทวน เพื่อให้เกิดความมั่นใจและนี่ก็อยากตอบบ้าง

7. กิจกรรมแต่ละกิจกรรม ไม่ควรมานเกิน 15 นาที ถ้าหากสอน 1 ชั่วโมงควรเตรียมกิจกรรมไว้ประมาณ 4 – 5 กิจกรรม เพราะเด็กมีสมาธิในการเรียนสั้น

นอกจากนี้ ธีระวราธร ศรีศรีรามครัน (2544 : 166) ได้เสนอแนวคิดในการสอนคำศัพท์ไว้ว่า นอกเหนือจากการให้นักเรียนเห็นคำศัพท์ ออกเสียงได้อย่างถูกต้องแล้ว ควรสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ซึ่งอยู่ในรูปแบบ และลักษณะต่างๆ ในประโยค รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนรูปคำศัพท์ ไปตามความหมายและลักษณะการใช้ในประโยคได้ด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในด้านการการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านต่อไป นอกจากนี้ครูควรสร้างแบบทดสอบความสามารถในด้านคำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งมีอยู่หลายประเภทและหลายรูปแบบด้วยกันผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักการเลือกนำไปใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียน และความสามารถของนักเรียน อย่างไรก็ตามการทดสอบคำศัพท์จะได้ผลอย่างมาก เมื่อนำคำศัพท์นั้นมาใช้ในรูปประโยคซึ่งจะทำให้ความหมายของคำศัพท์มีลักษณะแตกต่างกันไป การทดสอบในลักษณะนี้จะทำให้ผู้สอนทราบความสามารถอย่างแท้จริงของนักเรียนในด้านความหมายและการนำคำศัพท์นั้นไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

4. ลำดับขั้นตอนในการสอนคำศัพท์

อุทัย ภิมขันธ์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2524 : 16) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษไว้พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ครูเป็นผู้ออกเสียงคำศัพท์ใดๆ อย่างถูกต้องชัดเจน ให้นักเรียนฟังก่อน 2-3 ครั้ง แล้วจึงให้เด็กพูดตาม

2. ครูให้ความหมายของคำศัพท์ด้วยการใช้อุปกรณ์หรือการแสดงท่าทางประกอบ

3. ตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ด้วยการตั้งคำถามแบบ

Yes-No Question ให้นักเรียนตอบทั้งชั้นหรือให้คนใดคนหนึ่ง เป็นคนตอบ

4. ครูแสดงการใช้คำศัพท์ในรูปประโยคให้เด็กได้เห็น แล้วให้เด็กจดเอาไว้ ในสมุด

5. ครูให้นักเรียนคิดคำศัพท์หรือหัดแต่งประโยค โดยการใช้คำศัพท์นั้นๆ ตามแบบเด็กเคยเห็นจากที่ครูเขียนให้ดูบนกระดาน

นอกจากนั้น อัญชติ แจ่มเจริญ และคนอื่นๆ (2526 : 31) ได้ลำดับขั้นของการสอนคำศัพท์ไว้ ดังนี้

1. ขั้นสอนฟังและสอนความหมาย
2. ขั้นสอนพูดให้ออกเสียงได้ถูกต้อง ให้สอนข้อ 1 และข้อ 2 ไปพร้อมๆ กัน
3. ขั้นการอ่าน ให้เห็นคำอ่าน อ่านให้ฟังและให้อ่านให้ถูกต้องพร้อมทั้งสะกดคำได้

4. ขั้นสอนเขียน เพื่อให้เห็นภาพหรือได้ฟังคำนั้นๆ และเขียนได้ถูกต้อง
 5. ขั้นนำไปใช้ให้รู้จักนำคำศัพท์นั้น ไปใช้ในรูปประโยคได้
- ทิพย์วัลย์ มาแสง (2532 : 42) กล่าวถึง หลักในการสอนคำศัพท์ใหม่คือ
1. ครูพูดคำนั้น 2-3 ครั้ง ในขณะที่นักเรียนฟัง
 2. ให้นักเรียนพูดตามครู 2-3 ครั้ง
 3. เขียนคำศัพท์บนกระดาน (ใช้บัตรคำก็ได้) ให้นักเรียนสะกดปากเปล่า
 4. ครูสอนความหมายโดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ และชัดเจนในการอธิบาย
 5. ทดสอบความเข้าใจนั้นโดยใช้คำถามง่ายๆ เช่น คำถามประเภท Yes-No
 6. เขียนประโยคที่มีคำศัพท์นั้นบนกระดาน ให้นักเรียนจดทั้งประโยคลง

ในสมุด

7. ถ้าคำนั้นยากเกินไป ครูควรได้ทำการทบทวนในข้ออื่นๆ ด้วย ครูไม่ควรใช้เวลามากเกินไปในการสอนคำศัพท์ใหม่หนึ่งคำ ควรใช้เวลาประมาณ 5 นาทีต่อคำศัพท์ใหม่ 3 คำ จากขั้นตอนการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้

ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการสอนฟัง – พูด ความหมายของคำศัพท์และการออกเสียงที่ถูกต้อง อาจจะมีกิจกรรมดังนี้คือ เริ่มจากครูแนะนำคำศัพท์โดยการใช้สื่อประกอบ จากนั้นออกเสียงและให้นักเรียนออกเสียงเลียนแบบอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 ขั้นการสอนอ่าน กิจกรรมในขั้นนี้อาจจะเป็นการจับคู่ภาพกับคำศัพท์ โดยการใช้บัตรภาพและบัตรคำ สำหรับให้นักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสอนเขียน เริ่มจากการสอนตัวอักษรให้ออกเสียงและเขียนลีลาตัวอักษรในอากาศ จากนั้นเขียนตัวอักษรตามเส้นประ แล้วจึงคัดและบันทึกลงในสมุด

ขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ในขั้นนี้เป็นการนำคำศัพท์ที่เรียนแล้วมาฝึกสนทนา

จากการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่าในการจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์นั้นครูผู้สอนควรจะต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการสอนคำศัพท์ ตลอดทั้งวิธีในการสอนคำศัพท์ ทั้งนี้เพราะจะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นในการสอนคำศัพท์จึงควรเริ่มจากการสอนคำศัพท์ที่เป็นคำสั้นๆ สะกดตรงตัว สอนสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม และสอนจากคำที่มีเสียงคล้องจองกัน ในการสอนแต่ละครั้งควรสอนคำศัพท์ประมาณ 3-5 คำ อาจจะเริ่มสอนจากความหมายก่อนจากนั้นจึงสอนการฟัง พูด การอ่าน การเขียน และการนำไปใช้ เมื่อสอนเสร็จแต่ละครั้งควรทบทวนคำที่สอนให้นักเรียนได้เห็นตลอดเวลา เพื่อนักเรียนจะได้ทบทวนและจดจำ

คำศัพท์นั้นได้ง่าย นอกจากนี้ควรให้นักเรียนได้เขียนคำศัพท์ตามคำบอกจะช่วยย้ำความจำในด้านคำศัพท์ด้วย

การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1. ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Co-operative Learning)

การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้
 สลาวิน (Slavin. 1990 : 3) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าหมายถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนต่างกันซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน การทดสอบผลการเรียนของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบแต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเรียนร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอนและช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือเป้าหมายของกลุ่ม

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1994 : 11-12) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือ และช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนคนและส่วนรวม มีการฝึกและการใช้ทักษะการทำงานกลุ่มร่วมกัน ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่ม สมาชิกต่างได้รับความสำเร็จร่วมกัน

วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542 : 34) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน คนเรียนเก่งจะช่วยเหลือคนเรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มร่วมรับผิดชอบต่อความสำเร็จของตนเองและความสำเร็จของกลุ่ม

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

2. องค์ประกอบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994 : 13-14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ไว้ดังนี้

2.1 ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงานทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันทำให้กลุ่มได้คะแนนร้อยละ 90 แล้วสมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนนเป็นรางวัล เป็นต้น

2.2 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Positive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ใหม่ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

2.3 ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่มโดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

2.4 การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จอห์นสัน และจอห์นสันได้เพิ่มในปี ค.ศ. 1991 คือเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่ช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั่นคือสมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายของการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผน ตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนแบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

3. บทบาทของครู

บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้นั้น ผู้สอนต้องศึกษารูปแบบเทคนิคอย่างหลากหลายซึ่งผู้สอนต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี สร้างบรรยากาศของความร่วมมือให้เกิดขึ้น ผู้สอนจะต้องมีการเตรียมการและดำเนินการตามกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณ 4-5 คน ต่อกลุ่ม) และลักษณะกลุ่มซึ่งควรเป็นกลุ่มที่ละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน)
2. ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้สะดวกที่จะทำงานร่วมกันและง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้าของกลุ่ม
3. ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจในวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน
4. สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม
5. เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่มย่อยและคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม
6. ชกข้อเมื่อนักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รางวัล คำชมเชยในลักษณะกลุ่ม
7. กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

4. ขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

ระวีวรรณ ศรีครามครัน. (2543 : 152-153) กล่าวถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. ผู้สอนให้ความรู้ใหม่แก่ผู้เรียนทั้งชั้นโดยใช้การสอนโดยตรง ซึ่งอาจจะเป็น การบรรยาย ร่วมด้วยการสาธิต หรือการใช้อุปกรณ์การสอน ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าการเรียนต่อไป จะเป็นการแบ่งกลุ่ม ดังนั้นผู้เรียนจะต้องสนใจการสอนของครู เพื่อให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี ซึ่งจะหมายถึงการทำให้กลุ่มได้คะแนนดี หรือมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีไปด้วย

2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มนักเรียนจะมีพื้นฐานความรู้ และจำนวน เท่ากัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ และความแตกต่างในเรื่องอื่น แต่จะเน้นความสามารถในการเรียน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนประมาณ 4-5 คน ประกอบด้วยนักเรียน ที่เรียนดี ก่อนข้างดี ปานกลาง และอ่อน เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้วผู้สอนจะให้ใบงาน แก่นักเรียนในเรื่องความรู้ใหม่ที่ได้อสอนไปแล้ว

3. สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน ซึ่งอาจจะเป็นเอกสารที่เสริมความรู้ งานที่จะต้อง ศึกษา หรืองานที่ครุมอบหมายให้ทำ คำถาม หรือกิจกรรมต่างๆ และปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับสาระ เนื้อหาวิชาที่อยู่ในใบงาน ทบทวนเนื้อหาวิชา ตอบคำถาม ชี้แจงหรืออธิบายข้อสงสัยเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาให้เพื่อนๆ ฟัง กลุ่มจะต้องรับผิดชอบเพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่าง ชัดแจ้ง

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบด้วยตนเอง โดยไม่ต้องถามเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งจะสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นจากเดิมมากหรือน้อย เพียงใดจากกลุ่มเพื่อน

5. พิจารณาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากคะแนนของแบบทดสอบในลักษณะของ รายคน และเป็นกลุ่ม สำหรับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มในการเรียน จะพิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้า ของแต่ละคนที่ได้สูงขึ้น

6. ประกาศและยกย่องกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนความก้าวหน้า สูงสุด และรายชื่อสมาชิกในกลุ่ม การประกาศควรจะทำทันทีเมื่อเริ่มเรียนในเรื่องต่อไป หรือ ในคาบแรกของการเรียนหลังการทดสอบแล้ว

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545. 174-175) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบ ร่วมมือนั้นสามารถนำไปใช้ได้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้าน การแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดที่หลากหลาย การปฏิบัติการกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้าง นิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน และความร่วมมือภายในกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม กิจกรรมในขั้นเตรียมประกอบด้วย ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้

ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อยๆ ประมาณ 4-5 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาท และหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นสอน ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกิจกรรมกลุ่มย่อย โดยที่แต่ละคนมีบทบาท และหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายเป็นขั้นตอนที่สมาชิกในกลุ่มจะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลงานของกลุ่ม ในขั้นนี้ครูอาจจะกำหนดให้นักเรียนใช้เทคนิคต่างๆ กัน เช่น แบบ Jigsaw I, II, STAD, LT, TAI, TGT, GI, Co-op Co-op เป็นต้น ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งจะต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเรียนแต่ละเรื่อง ในการเรียนครั้งหนึ่งๆ อาจต้องใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือหลายๆ เทคนิคประกอบกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ในขั้นนี้เป็นตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง และผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม และพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

5. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้

ในปัจจุบันที่นิยมใช้มี 7 รูปแบบ ดังนี้ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542, 34-40)

5.1 รูปแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาศัยแนวคิดการต่อภาพ ผู้เสนอวิธีการนี้คนแรกคือ อารอนสัน และคนอื่นๆ (Aronson and Others) ต่อมามีการปรับและเพิ่มเติมขั้นตอนแต่วิธีการหลักยังคงเดิม การสอนแบบนี้ให้นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อยของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้นๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับมาอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

Jigsaw I เทคนิคนี้มักใช้ในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545 : 176)

5.1.1 ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม

5.1.2 จัดกลุ่มผู้เรียน โดยให้มีความสามารถคล้ายกันเรียกว่า “กลุ่มบ้าน” (Home Groups) แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน

5.1.3 ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าวเรียกว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert Groups)

5.1.4 สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปกลุ่มเดิมของตนผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ

5.1.5 ครูทดสอบเนื้อหาที่จะศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

Jigsaw II เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนช่วยเหลือและพึ่งพาซึ่งกันและกันในกลุ่มมากขึ้น กระบวนการของ Jigsaw II เหมือนเดิมทุกประการ แต่ในช่วงของการประเมินผล ครูจะนำคะแนนทุกคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะคิดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

5.2 กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournaments; TGT)

เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือมีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจนเช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์และทักษะการใช้แผนที่และความถี่รวบรวมทางวิทยาศาสตร์ ขั้นตอนของกิจกรรมประกอบด้วย

5.2.1 ครูนำเสนอบทเรียนหรือความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน โดยอาจจะนำเสนอด้วยการเรียนการสอนที่น่าสนใจ หรือใช้การอภิปรายทั้งห้องเรียนโดยครูเป็นผู้ดำเนินการ

5.2.2 แบ่งกลุ่มนักเรียน โดยจัดให้ความสามารถและเพศ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน (เรียกกลุ่มนี้ว่า Study Group หรือ Home Group) กลุ่มเหล่านี้จะศึกษาบทวนเนื้อหาความรู้ที่ครูนำเสนอ สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถต่ำกว่าเพื่อเตรียมกลุ่มสำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

5.2.3 จัดการแข่งขัน โดยจัดโต๊ะแข่งขันหรือทีมแข่งขัน (Tournaments Teams) ที่มีตัวแทนของกลุ่มแต่ละกลุ่ม (ตามข้อ 2) ที่มีความสามารถใกล้เคียง มาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบและกติกาที่กำหนด ข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขัน จะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้วและมีการฝึกฝนเตรียมพร้อมในกลุ่มมาแล้ว ควรให้ทุกโต๊ะเริ่มแข่งขันพร้อมกัน

5.2.4 ให้คะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะแล้วผู้เล่นจะกลับเข้าสู่กลุ่มเดิม (Study Group) ของตน

5.2.5 นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล

5.3 กลุ่มผลสัมฤทธิ์เป็นทีม (Student Teams- Achievement Divisions; STAD)

สลาวิน (Slavin : 1990) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม (Student Teams Learning Method) ซึ่งมี 4 รูปแบบ คือ Student Teams- Achievement Division (STAD) และ Teams- Games -Tournaments (TGT) ซึ่งเป็นรูปแบบสามารถปรับใช้กับทุกวิชา และทุกระดับชั้น Team Assisted Individualization (TAI) ที่เหมาะกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ และ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ซึ่งเป็นรูปแบบในการสอนอ่านและการเขียน

การสอนแบบเทคนิค STAD นี้พัฒนาเพิ่มเติมจากเทคนิค TGT แต่จะใช้การทดสอบรายบุคคลแทนการแข่งขัน มีขั้นตอนกิจกรรมดังนี้

5.3.1 ครูนำเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจ ใช้ในการสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นให้ผู้เรียนอภิปราย

5.3.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถละกันมีทั้งความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

5.3.3 แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

5.3.4 ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ (Quiz) เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียน

5.3.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียนนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

5.3.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด (ในกรณีที่แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เท่ากัน ให้ใช้คะแนนเฉลี่ยแทนคะแนนรวม) จะได้รับคำชมเชย โดยอาจคิดประกาศไว้ที่บอร์ดหรือป้ายนิเทศของห้องเรียน

5.4 กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization; TAI)

กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ คือ วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนเป็นรายบุคคล (Individualization Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเองและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Learning Together)

กิจกรรมนี้เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล มากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มเหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มผู้เรียนจะคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT แต่ในเทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของตนเองเมื่อทำงานในส่วนของตนเองเสร็จแล้วจึงไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน ขั้นตอนของกิจกรรม ประกอบด้วย

5.4.1 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ แบบคละความสามารถกลุ่มละ 2-4 คน

5.4.2 ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วหรือศึกษาประเด็น/เนื้อหาใหม่โดยการอภิปราย สรุปข้อความ หรือถามตอบ

5.4.3 ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 1 แล้วจับคู่กันภายในกลุ่มของตนเพื่อแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และอธิบายข้อสงสัย ข้อผิดพลาดของคู่ตนเอง หากผู้เรียนคู่ใดทำใบงานที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไปให้ทำใบงานชุดที่ 2 แต่หากคนคนหนึ่งหรือทั้งคู่ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทั้งคู่ ทำใบงานชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงจะผ่าน

5.4.4 ผู้เรียนทุกคนทำการทดสอบ (Quiz)

5.4.5 นำคะแนนผลการทดสอบของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม หรือใช้คะแนนเฉลี่ย (กรณีจำนวนคนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน)

5.4.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัลหรือดิดป้ายประกาศชมเชย

5.5 สืบค้นเป็นกลุ่ม (Group Investigation; GI)

เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สำคัญอีกเทคนิคหนึ่ง เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อการทำโครงการกลุ่มหรือทำงานที่ครอบคลุม โดยเน้นการศึกษาค้นคว้า และสืบเสาะหาความรู้ในเรื่องที่สนใจร่วมกัน ใช้กระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดสิ่งที่จะเรียนและร่วมกันวางแผนจัดกระบวนการเรียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

5.5.1 ประเด็นศึกษา ผู้เรียนเป็นผู้เสนอหัวข้อเรื่องที่จะศึกษา ภายใต้ประเด็นใหญ่ๆ ที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนที่เลือกหัวข้อเดียวกันมารวมกลุ่มกัน แล้วเสนอหัวข้อเรื่องหรือปัญหาที่แต่ละคนสนใจ จัดให้ผู้เรียนที่เลือกหัวข้อเดียวกันมารวมกลุ่มกัน 5-7 คน

5.5.2 แต่ละกลุ่มวางแผนร่วมกันในการทำงาน และเขียนรายงานการวางแผน
ดำเนินงานส่งให้ผู้สอนพิจารณา ตามหัวข้อดังนี้

5.5.2.1 เรื่องที่ศึกษา

5.5.2.2 สมาชิกกลุ่ม

5.5.2.3 วิธีการศึกษา

5.5.2.4 แหล่งความรู้ที่ใช้

5.5.2.5 การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

5.5.3 กลุ่มดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ผู้สอนกำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา ติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของกลุ่ม และช่วยเหลือเมื่อกลุ่มต้องการ

5.5.4 กลุ่มรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินงานในกิจกรรมข้อ 3 ร่วมกันคิด วิเคราะห์และประเมินข้อมูล สรุปเป็นประเด็นสำคัญของชิ้นงานกลุ่ม วางแผนการนำเสนอผลงาน ต่อชั้นให้น่าสนใจ พร้อมทั้งแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงานกลุ่ม

5.5.4 กลุ่มนำเสนอผลงานตามหัวข้อเรื่องที่ศึกษาที่ละกลุ่ม กลุ่มอื่นๆ เป็นผู้นำ และจัดบันทึกประเด็นที่แตกต่าง เพื่อขยายแนวความคิดของตัวเองให้กว้างไกล ผู้สอนทำหน้าที่ เป็นผู้ประสานงานในระหว่างการนำเสนอ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนร่วมประเมินและแสดง ความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทุกชิ้น

5.6 กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together; LT)

วิธีนี้ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson) เป็นผู้เสนอในปี ค.ศ. 1975 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) รูปแบบ นี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนวิชาที่มี โจทย์ปัญหาการคำนวณหรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.6.1 ครูและนักเรียนอภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว

5.6.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถกันกลุ่มละ 4-5 คน

5.6.3 ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น

5.6.4 ครูแบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน

คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจัดบันทึก

คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ

คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ (ข้อมูล)

5.6.5 แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียวหรือส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จจะส่งเป็นผลงานที่ทุกคนในกลุ่มยอมรับซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

5.6.6 ปิดประกาศชมเชยกลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุด

5.7 กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together; NHT)

เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจขั้นตอน การเรียนประกอบด้วย

5.7.1 เตรียมประเด็น หรือปัญหา ข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษา

5.7.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 1 คน ผู้เรียน ปานกลาง 2 คน ผู้เรียนอ่อน 1 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว

5.7.3 ตามคำถาม มอบหมายงานให้ทำ

5.7.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจ

คำตอบ

5.7.5 ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนดโดยเรียกหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตอบ

5.7.6. ให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด ผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำตอบที่ตนและกลุ่มร่วมกันศึกษา ชักถามทำความเข้าใจข้อคำตอบจนกระจ่างชัด

5.8 กลุ่มร่วมมือ (Co-op Co-op)

เป็นเทคนิคที่เน้นการร่วมกันทำงาน โดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและมีความถนัดต่างกัน ได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูงทั้งการวิเคราะห์และการสังเคราะห์และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนในวิชาใดก็ได้ มีขั้นตอนกิจกรรม ดังนี้

5.8.1 กำหนดขอบข่ายประเด็น หรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา

5.8.2 ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา

5.8.3 กำหนดกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถต่างกัน

5.8.4 แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา

5.8.5 สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อย แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อ

5.8.6 สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม อาจมีการอ่านบททวนและปรับแต่งภาษาให้ผลงานกลุ่มที่ทำร่วมกันให้มีความสละสลวยต่อเนื่องเตรียมผู้ที่จะนำเสนอผลงานของกลุ่ม

5.8.7 นำผลงานของกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน

5.8.8 ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผลโดยประเมินทั้งกระบวนการทำงานกลุ่มและผลงานกลุ่ม

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามวิธีการ STAD เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้กับทุกวิชาและระดับชั้น ใช้กันแพร่หลายที่สุดและใช้มากที่สุด นอกจากนี้ การจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนยังเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ เหมาะสำหรับผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในระยะเริ่มแรก ในอันที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น โดยใช้หลักการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. หลักการ

จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการสอนดังกล่าวมาพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการ ดังนี้

1.1 รางวัลหรือเป้าหมายกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องตั้งเป้าหมายไว้ โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับปรุงพฤติกรรมเรียนของตนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดอาจเป็นสิ่งของ คำชมเชย ประกาศนียบัตร ฯลฯ

1.2 ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่ม แต่จะวัดถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มว่าเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด ในการเรียนแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน เป้าหมายของกลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของทุกคนในกลุ่ม

1.3 โอกาสในการช่วยกลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือกลุ่มของตนในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้สำเร็จเท่าเทียมกันทั้งคนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการปฏิสัมพันธ์กันภายในห้องเรียนและผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 172-173) ได้กล่าวถึงขั้นตอน ดังนี้

1. จัดเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อ วัสดุ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระจายคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. จัดทีม

ผู้สอนจัดทีมผู้เรียน โดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 5 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 3 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 2 คน เป็นต้น

3. ชั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จับบันทึก ผู้ประเมิน เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน ในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัวใน TGT

3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ขั้นตอน

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.2 ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม โดยอาจจัดเป็นตาราง 1 ดังนี้

164:81

164
164:61
164:81
164:91
164:95

ตาราง 1 ตารางคะแนนการพัฒนา

ชื่อนักเรียน กลุ่ม	เรื่อง		
	คะแนนฐาน	คะแนนทดสอบย่อย	คะแนนการพัฒนา
รวมคะแนน			
คะแนนเฉลี่ย			
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			

4.4 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 2 เพื่อหาระดับคะแนนการพัฒนา

ตาราง 2 เกณฑ์การคิดคะแนนการพัฒนา

คะแนนจากการทดสอบย่อย	คะแนนการพัฒนา
1. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน มากกว่า 10 คะแนน	0
2. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1 - 10 คะแนน	10
3. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐาน 0 - 10 คะแนน	20
4. ได้คะแนนเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนฐาน 1 - 10 คะแนน	30
5. ได้คะแนนเต็ม	30

5. ขั้นการรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่างๆ เช่น บัตรประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD สรุปได้ดังนี้

ก่อนดำเนินการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามรูปแบบของ STAD ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฐมนิเทศนักเรียน เพื่อให้เข้าใจถึงหลักการของรูปแบบการสอน ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติต่อกลุ่ม ฯลฯ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น

ในการนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น เป็นการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนในแต่ละชั่วโมงพร้อมกันทั้งชั้น โดยใช้คำถาม เกม ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาในแต่ละบทเรียนตามความเหมาะสม และมีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ โดยแบ่งออกเป็น ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

2. ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องผลลัพธ์ทางการเรียนและเพศ ซึ่งหลังจากการนำเสนอเนื้อหาของครูต่อนักเรียนทั้งชั้นแล้ว นักเรียนจะแยกกันทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาตามบัตรกิจกรรมที่ครูกำหนดไว้ อาจอยู่ในรูปแบบการอภิปราย การแก้ปัญหาาร่วมกัน การเปรียบเทียบคำตอบ หรือการแก้ไขความเข้าใจผิดของเพื่อนในกลุ่ม ฯลฯ การทำงานกลุ่มเน้นความสัมพันธ์ และการช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง

3. ขั้นการทดสอบย่อย

หลังจากเรียนได้ประมาณ 1 ชั่วโมง นักเรียนจะได้รับการทดสอบย่อย โดยในแต่ละกลุ่มต้องไม่ช่วยเหลือกัน ให้ทำตามความสามารถของตนเอง แล้วนำผลคะแนนทดสอบย่อยนั้นไปคิดเป็นคะแนนการพัฒนาของตนเองและของกลุ่ม

4. ขั้นหาคะแนนการพัฒนา

เป็นการนำผลจากการทดสอบย่อยของนักเรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มมาคิดเป็นคะแนนการพัฒนา นักเรียนทุกคนจะมีคะแนนฐาน ซึ่งทุกคนจะต้องพยายามทำคะแนนจากการทดสอบย่อยให้ได้มากกว่าคะแนนฐาน เป็นการวัดการพัฒนาของแต่ละคนแล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนการพัฒนาของกลุ่มด้วย

5. ทีมที่ได้รับการยกย่อง

จุดประสงค์หลักของทีมที่ได้รับการยกย่อง คือ การปรับปรุงการเรียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับรางวัลตามเป้าหมายที่กำหนด เมื่อคะแนนการพัฒนากลุ่มสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มอาจล้มเหลวหากไม่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มได้พัฒนา โดยแบ่งเป็นกลุ่มระดับเก่ง กลุ่มระดับเก่งมาก และกลุ่มระดับยอดเยี่ยม

จากขั้นตอนดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

ความหมายของผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) นับได้ว่ามีความสำคัญในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ ที่ได้เรียนรู้ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของผลการเรียนรู้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 8) ได้กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ คือ ผลที่เกิดขึ้นในระบบ ซึ่งเป็นเป้าหมายปลายทางของระบบ สำหรับระบบการเรียนการสอนผลการเรียนรู้ที่ต้องการก็คือ การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนไปในทางที่พึงประสงค์ เป็นการพัฒนาที่ดี ในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะพิสัย (Psychomotor)

ประวิต เอรารธรรม์ (2542 : 30) ได้ให้ความหมายว่า ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรมวิชาการ (2545 : 86) ได้กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่นๆ (2545 : 24) ได้กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ คือ สิ่งที่เราคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความรู้ หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หรือมีทักษะ หรือเจตคติ ที่เกิดขึ้นอย่างไร ซึ่งผู้สอนอาจจะกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ก็ได้

เอกรินทร์ สัมหาสาธ (2545 : 6) ได้กล่าวว่า ผลการเรียนรู้ คือ การประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จของผู้เรียน ว่าบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังและต้องการให้เกิดกับผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ของ รายวิชาของแต่ละกลุ่มสาระ

จากการศึกษาความหมายของผลการเรียนรู้ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้คือ สิ่งที่เราคาดหวังว่าผู้เรียนจะมีความรู้ มีการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะพิสัย (Psychomotor) ซึ่งผู้สอนอาจจะกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ก็ได้

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นนับได้ว่ามีความสำคัญในการวัดเจตคติ ทศนคติ ของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ที่ได้พบ ได้สัมผัส ได้เรียนรู้ ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคิดเห็น ดังนี้

กรมวิชาการ (2542 : 22) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกโน้มเอียงทางจิตใจในลักษณะที่เป็นความเชื่อถือ ศรัทธา และพร้อมที่จะปฏิบัติตามความเชื่อและศรัทธานั้น

กรมวิชาการ (2545 : 235) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกโน้มเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความโน้มเอียงดังกล่าว เป็นไปทั้งในทิศทางที่พึงปรารถนา (ชอบ พอใจ) หรือไม่พึงปรารถนา (เกลียด ไม่พอใจ ฯลฯ) ก็ได้ การที่บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดไปในทิศทางใดนั้น บุคคลนั้นย่อมพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นสอดคล้องกับทิศทางของความรู้สึกที่ตนมีขอบเขตของคุณลักษณะด้านทัศนคติเริ่มจากการที่บุคคล เลือกรับรู้เฉพาะสิ่งที่ตนอยากรับรู้แล้วจะมีการตอบสนองต่อสิ่งนั้น จึงเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบต่อสิ่งนั้นในที่สุด

เสกสรร วัฒนพงษ์ (2542 : 15) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการ แสดงออกถึงความเชื่อ ทัศนะ การวินิจฉัย การพิจารณาหรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติและข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ การแสดงความคิดเห็นอาจจะแสดงออก โดยการพูดหรือการเขียนก็ได้

พรนิภา ชันนาคี และคนอื่นๆ (2546 : 142) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นสภาพความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา โดยบุคคลนั้นอาจจะแสดงออกทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรือไม่แสดงออกเลยก็ได้

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความคิดหรือความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในการวัดความคิดเห็น ความสนใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาประเมินความสนใจหรือความรู้สึกต่อสิ่งที่ได้รับเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อีกต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์

วิเชียร ใจทน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร มีผลปรากฏว่า

1. รูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พัฒนาแล้วมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเป็นการ ทบทวนความรู้เดิมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ขั้นสอนดำเนินการสอนคำศัพท์ครบ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้กิจกรรมการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การอภิปราย การถาม-ตอบ การฝึกปฏิบัติ โดยเริ่มฝึกจากกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย ฝึกเป็น

รายคู่และรายบุคคลโดยการสอดแทรกกิจกรรม เกมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ขึ้นสรุปใช้คำถาม เพื่อให้ให้นักเรียนตั้งข้อสังเกตและสรุปบทเรียนด้วยตนเอง ขึ้นวัดผลใช้แบบทดสอบและการปฏิบัติจริง

2. นักเรียนมากกว่าร้อยละ 60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความเข้าใจคำศัพท์ผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนด คือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

3. นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
วรรณพร ศีลาขาว (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมประกอบ มีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่ไม่มีเกมประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริพร ไชยเชษฐ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้หลักการเรียนเพื่อรอบรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและกระตือรือร้นต่อการเรียนการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ภาวินี ทองสูงเนิน (2543 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเต็มทั้งชั้น คิดเป็นร้อยละ 79.42 และผู้สอบผ่านเฉลี่ย (ร้อยละ 80) จำนวน 28 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

เกศินี วัชรเสถียร (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนวัดพรานนก กลุ่มโรงเรียนมิตรภาพ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุทัย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 16 คนชาย 8 คน หญิง 8 คน สรุปผลวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนดำเนินการสอน ครูจะต้องทำการปฐมนิเทศผู้เรียน ให้เข้าใจรูปแบบการสอนก่อน แล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมทบทวนความรู้เดิม แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบว่าจะเรียนอะไร

1.2 ชี้นเสนอเนื้อหา

1.2.1 เสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น เป็นการสอนศัพท์และ โครงสร้าง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงชีวิตประจำวัน

1.2.2 การปฏิบัติให้นักเรียนฝึกเป็นรายบุคคล เป็นคู่ และกลุ่ม

1.2.3 สังเกตการฝึก แนะนำแก้ไขและให้คำชมเชย

1.2.4 ประเมิน โดยใช้กิจกรรมเสริม

1.2.5 สรุปบทเรียนโดยนักเรียนร่วมกันสรุป เพื่อให้เข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

1.3 ชั้นการศึกษากลุ่มย่อย ให้ฝึกการใช้รูปแบบและ โครงสร้างทางภาษากับสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ สมาชิกประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน 1 : 2 : 1 ร่วมกันปฏิบัติวางแผน แบ่งหน้าที่ เพื่อให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ หากมีปัญหาช่วยกันแก้ไขภายในกลุ่มแล้วจึงปรึกษาครู

1.4 ชั้นการพัฒนาการนำไปใช้ ครูจัดกิจกรรมรูปแบบต่างๆ กำหนดสถานการณ์ใหม่ๆ

1.5 การทดสอบย่อยหลังการเรียนจบในแต่ละวงจร โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน

1.6 การติดคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลและของกลุ่ม นำคะแนน

มาเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน

2. พัฒนาการของคะแนนความก้าวหน้าที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย ผลจากการนำ

รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ผสมผสานกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง สังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยแต่ละวงจรเพิ่มขึ้น

วงจรที่ 1 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 71.90 อยู่ในเกณฑ์ดี

วงจรที่ 2 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.75 อยู่ในเกณฑ์ดี

วงจรที่ 3 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.13 อยู่ในเกณฑ์ดี

วงจรที่ 4 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.31 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

3. สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากจบการเรียน การสอน ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 65 ทุกคน

4. ด้านทักษะทางสังคม

วงจรที่ 1 นักเรียนยังไม่มี การวางแผนงาน ไม่แบ่งหน้าที่รับผิดชอบการทำงานของกลุ่ม ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก คนเก่งมีบทบาทคนเดียว เมื่อผ่านวงจรที่ 2 ถึง 4 การทำงาน เป็นแบบช่วยเหลือกันและกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ยอมรับความสามารถของ ทุกคน

5. ด้านการตระหนักในคุณค่าของตนเอง นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น รู้สึก ภาคภูมิใจที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มด้วย

ฐิติรัตน์ ศีลาจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบ ร่วมมือกันเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 32 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนารูปแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอน ที่สำคัญ คือ

1.1 ชี้นำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น เป็นการดำเนินกิจกรรมการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1.1.1 ครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

1.1.2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ

1.1.3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

1.1.4 นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่านร่วมกัน

1.2 ชั้นศึกษากลุ่มย่อย เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน การฟังพาดำซึ่งกันและกัน ซึ่งมีขั้นตอนย่อยดังนี้

1.2.1 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

1.2.2 ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา

1.3 ชั้นการทดสอบย่อย เมื่อสิ้นสุดแต่ละวงจระจะได้รับการทดสอบย่อย นักเรียนทุกคนทำข้อสอบ โดยไม่ช่วยเหลือกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.38

อรุณศรี เหลืองธานี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้แบบร่วมมือกันทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกภาคภูมิใจและมั่นใจตัวเองมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนมีการอธิบายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น มีความสุข สนุกกับการคิดโจทย์ปัญหาพร้อมกัน มีการอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟัง โดยการอธิบายที่แตกต่างกันไปทำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ในกลุ่มมากขึ้น

พิมลจิต สิงห์สถิต (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน่วยของสิ่งมีชีวิต วิชาชีววิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีสองรักษ์วิทยา อำเภอคำชะอี จังหวัดสกลนคร กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 34 คน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา ว 442 เรื่อง หน่วยของสิ่งมีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือร่วมใจ เทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพสื่อการสอนแบบร่วมมือร่วมใจที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.35/82.79 และค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 13.00 ระหว่างเรียน 16.47 และหลังเรียน 16.56 และการหาค่าประสิทธิภาพการสอนของครู CV ก่อนเรียน 20.09 และ ค่า CV หลังเรียน 9.29 ค่า t-test ที่คำนวณมีค่าเท่ากับ 9.72 มีค่ามากกว่า $t_{\text{ในตาราง}}$ ในตาราง = 1.697 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือร่วมใจเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

อัญญารัตน์ พุทธิมา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเลขพิทยาคม เรื่อง สมการและอสมการ

เชิงตัวแปรเดียว โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องสมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 และ 3/9 โรงเรียนเลขพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 99 คน สอนโดยวิธีการแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 49 คน สอนโดยวิธีปกติ จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องสมการ และอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

สลาบิน (Slavin. 1990 : Abstract) ได้สรุปการศึกษากลุ่มผู้เรียนที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือกันเป็นการร่วมมือกันเรียนรู้และใช้ทักษะความสามารถเฉพาะบุคคลเข้าด้วยกันเพื่ออยู่ในสังคมและสามารถที่จะศึกษาได้เป็นอย่างดีว่า ได้ปรับปรุงแก้ไขบทบาททางสังคมให้ดีขึ้นรวมทั้งพฤติกรรมของบุคคลทางการศึกษาดังขึ้นด้วย และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สูงกว่าการสอนปกติ

โบโน (Bono. 1991 : Abstract) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อเจตคติต่อคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา และการสำรวจครั้งแรกกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 17 คน เพื่อวัดเจตคติทั่วไปของนักเรียนที่มีต่อคณิตศาสตร์แบบรายบุคคล แบบการแข่งขัน และแบบร่วมมือ และการถามเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอน 3 อย่าง ว่าทฤษฎีใดที่นักเรียนรู้สึกทางบวกต่อคณิตศาสตร์มากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้ง 2 คน มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ เมื่อได้รับการสอนแบบร่วมมือ

จาเกอร์ (Jager. 1992 : 531-538) ได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อการพึ่งพาอาศัยกันและแรงจูงใจทางการเรียน ภายใต้การเรียนรู้แบบพึ่งพาอาศัยกันและแบบอิสระ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนแบบร่วมมือและมีแรงจูงใจทางบวกในการเรียนภายใต้การเรียนแบบร่วมมือ

โดราน และคนอื่นๆ (Doran and Others. 1993 : Abstract) ได้ศึกษาผลของการแก้ปัญหาบัญชีเบื้องต้น โดยการฝึกแบบความร่วมมือในกลุ่มเพื่อน (Peer Collaboration) และแบบรายบุคคล จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกแบบความร่วมมือในกลุ่มเพื่อนมีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกแบบรายบุคคล และมีเจตคติต่อการฝึกแก้ปัญหาดีกว่าด้วย

กิบิช และคนอื่นๆ (Gibisch and Other. 1995 : Abstract) ได้ศึกษาผลของโปรแกรม เพื่อพัฒนาการเขียนในวิชาต่างๆ กัน เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 73 คน ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทุกรายวิชา มีทัศนคติที่ไม่ดีและขาดความต้องการในการเขียน โดยใช้ โปรแกรมสำหรับการเขียนแบบร่วมมือเรียน เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกระบวนการเขียน พัฒนาการเขียนได้อย่างชัดเจน และเพิ่มความมั่นใจในการพิมพ์เป็นผลงานและการเขียนผลงาน ลงในฉบับใหม่

จาคอบส์ และคนอื่นๆ (Jacobs and Others. 1996 : 195-202) ได้ศึกษานักเรียน ประถมศึกษาโรงเรียนราษฎร์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ความเป็นมิตร เจตคติต่อคณิตศาสตร์ มโนทัศน์แห่งตน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียน ตามปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่เจตคติ ความเป็นมิตร และมโนทัศน์แห่งตนไม่แตกต่างกัน

แมคมานัส และเก็ททินเกอร์ (Mcmanus & Gettinger. 1996 : 13-22) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจ การใช้และการประเมินการเรียนแบบร่วมมือของครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน และพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักเรียน ที่เรียนแบบร่วมมือของนักเรียนใน 2 ห้องเรียน จำนวน 38 คน พบว่า มีการใช้การเรียนแบบร่วมมือเกือบทุกวันพร้อมทั้งมีผลทางบวกด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลประโยชน์ทางสังคม และเจตคติ ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนส่วนมากมี ความสัมพันธ์โดยตรงกับการเรียนการสอน

จากรายงานผลการวิจัยที่กล่าวมาทั้งภายใน และในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการเรียน การสอน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะ การทำงานเป็นกลุ่ม ทุกคนได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง รวมทั้งทำให้เกิดความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น และการกล้าแสดงออก จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอน หรือรูปแบบการสอนอื่นๆ เช่น การสอน ตามปกติ หรือการสอนตามคู่มือครู ก็พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลการเรียนรู้ทางการเรียนสูงกว่า และมีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียน มีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรไรรัมย์ เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยจัดนักเรียนแบบคละ จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรไรรัมย์ เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้อยู่โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 12 แผน
2. แบบทดสอบย่อย
3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอน โดยใช้รูปแบบร่วมมือกัน

เรียนรู้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้ที่สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1.2 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้

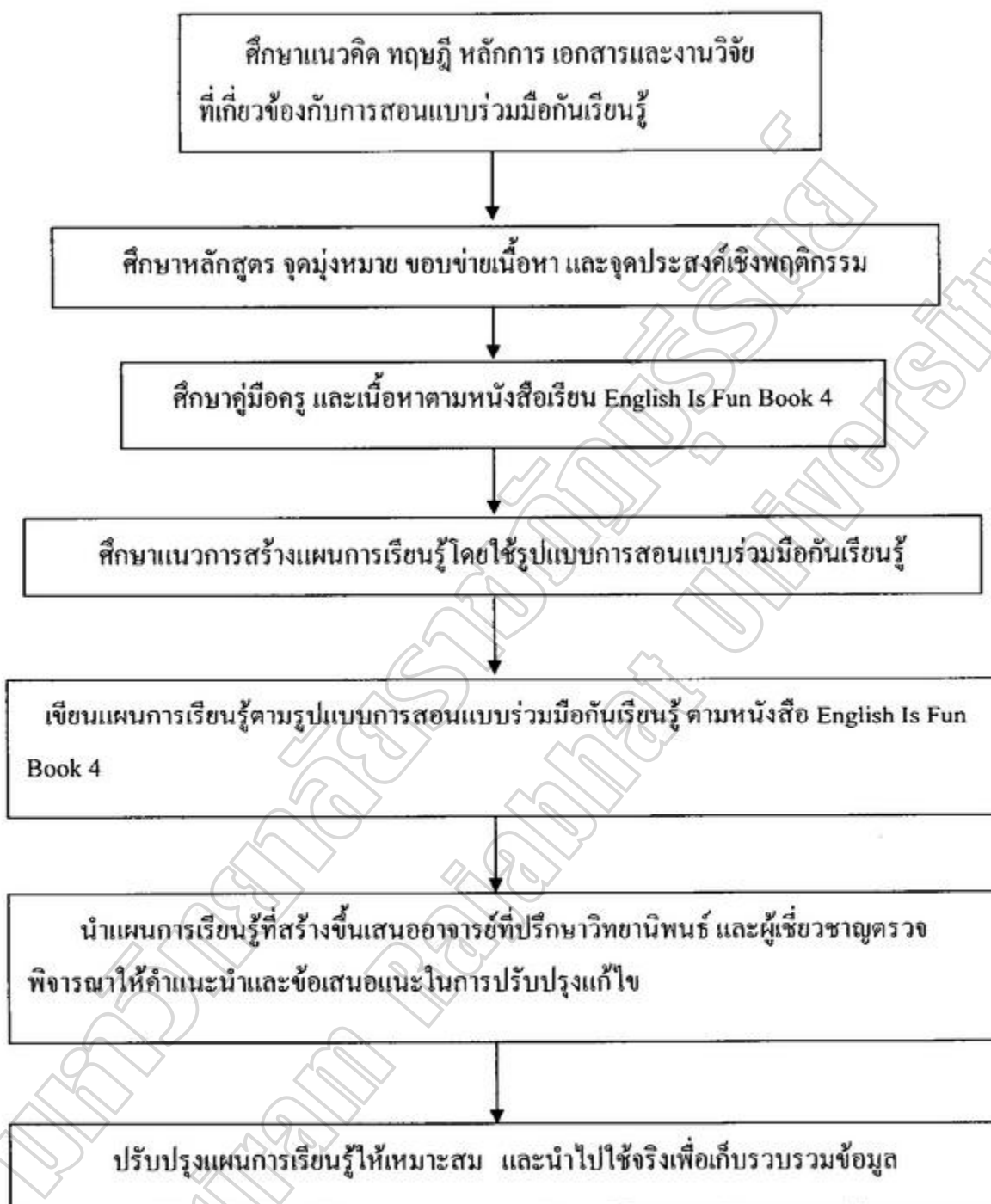
1.3 ศึกษาคู่มือครู และเนื้อหาตามหนังสือเรียน English Is Fun Book 4

1.4 ศึกษาแนวการสร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้

1.5 เขียนแผนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหาตามหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 จำนวน 12 แผน

1.6 นำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแผนการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอนจริง เพื่อเก็บข้อมูลขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้ที่สามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบร่วมมือกัน
เรียนรู้

2. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบย่อย เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนทดสอบ หลังจากสอนจบในแต่ละชั่วโมง เพื่อนำคะแนนที่ได้ไปหาคะแนนการพัฒนาของกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์ และเนื้อหาจากแผนการเรียนรู้

2.2 สร้างตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และแบบทดสอบย่อยซึ่งปรากฏในส่วนท้ายของแต่ละแผนการเรียนรู้ แผนละ 10 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบย่อยที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ และให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

2.4 ปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบย่อยให้สมบูรณ์

3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการวัดประเมินผลกลุ่ม คู่มือครู การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เทคนิคการเขียนข้อสอบ และการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ วิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อแบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อยๆ แล้วเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.3 สร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ วัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางวิเคราะห์

3.4 นำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่ใช้วัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทดสอบความยากง่าย เพื่อความเหมาะสมของคำถามและตัวเลือก ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนเห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ในแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3.5 บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาแต่ละคน ในแต่ละข้อแล้วหาคะแนนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ยเพื่อตัดสินความสอดคล้อง (IOC)

3.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไปและปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าไม่ถึง .50

3.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนร่มเกล้าบุรีรัมย์ อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 37 คน ซึ่งผ่านการเรียนรู้จุดประสงค์ของข้อสอบที่ต้องการทดสอบ

3.8 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีของเบรนนัน (Brennan) เพื่อหาประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบออกเป็นผู้รอบรู้หรือสอบผ่านหรือไม่รอบรู้สอบไม่ผ่าน

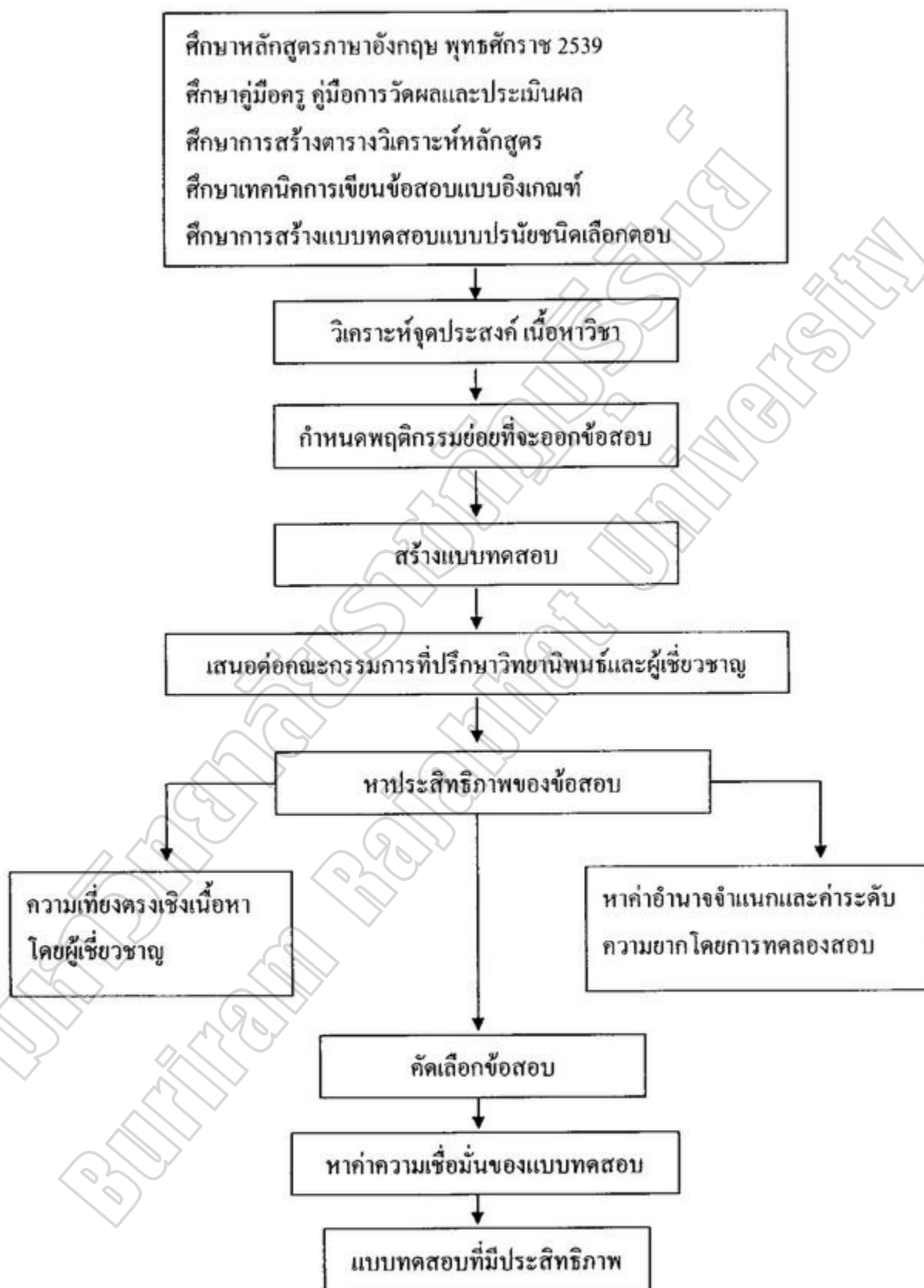
3.9 หาค่าระดับความยากโดยใช้สูตรสัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบถูกในแต่ละข้อหารด้วยจำนวนคนทั้งหมด (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

3.10 คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าระดับความยากตั้งแต่ .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป

3.11 นำแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อที่เข้าเกณฑ์มาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

3.12 พิมพ์แบบทดสอบเป็นข้อสอบฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การปฐมนิเทศ ก่อนดำเนินการทดลอง เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD และให้นักเรียนได้ทราบถึงแนวคิด หลักการ ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของนักเรียนขณะดำเนินการเรียนการสอน
2. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากหนังสือ English Is Fun เล่ม 4 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด
3. ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 แผนการเรียนรู้
4. หลังจากผู้วิจัยดำเนินการทดลองครบทั้ง 12 แผนการเรียนรู้ จึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Post-test) เพื่อประเมินความรู้
5. แบบสอบถามความคิดเห็น ใช้สอบถามความคิดเห็นหลังจากการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สิ้นสุดลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\sum แทน ผลรวม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัททิยธนี. 2537 : 166-167)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (Difficult) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร P (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84)

$$P = \frac{PU + PL}{2}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

PU แทน สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มสูง

PL แทน สัดส่วนคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

2.3 การหาค่าจำแนก ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร B (Discrimination Index B) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 87) โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม เป็นเกณฑ์ในการกำหนดผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้

$$B = \frac{u}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	u	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	n_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน
	$\sum x_i^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
	c	แทน	คะแนนของจุดตัดของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลการวิเคราะห์ ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	ประชากรที่ศึกษา
n	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยกำหนดลำดับขั้นตอน ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกัน
เรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน จำแนกเป็นเพศชาย 16 คน และเพศหญิง 16 คน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และรูปแบบการสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้จำนวน 12 แผน จากหนังสือ English is Fun Book 4 ในบทเรียนที่ 37-40 รวมจำนวน 4 บทเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test)

ก่อนการดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบ ที่จัดทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อวัดความรู้พื้นฐาน ดังผลที่แสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 คะแนนการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
1	18	45.00
2	16	40.00
3	24	60.00
4	13	32.50
5	19	47.50
6	19	47.50
7	18	45.00
8	17	42.50

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
9	14	35.00
10	20	50.00
11	20	50.00
12	23	57.50
13	16	40.00
14	16	40.00
15	12	30.00
16	18	45.00
17	24	60.00
18	27	67.50
19	29	72.50
20	21	52.50
21	22	55.00
22	27	67.50
23	23	57.50
24	24	60.00
25	15	37.50
26	26	65.00
27	27	67.50
28	20	50.00
29	21	52.50
30	21	52.50
31	12	30.00

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
32	20	50.00
คะแนนเฉลี่ย	20.06	-
คะแนนสูงสุด	29	-
คะแนนต่ำสุด	12	-

จากตาราง 3 ผลการทดสอบก่อนเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 20.06 คะแนน โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 29 คะแนน จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 12 คะแนน จำนวน 2 คน และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.13)

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test)

หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ดังผลที่แสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 คะแนนการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
1	32	80.00
2	30	75.00
3	31	77.50
4	28	70.00
5	29	72.50
6	33	82.50
7	26	65.00
8	26	65.00
9	26	65.00
10	29	72.50
11	28	70.00
12	30	75.00
13	32	80.00
14	28	70.00
15	29	72.50
16	25	62.50
17	32	80.00
18	32	80.00
19	36	90.00
20	26	65.00

ตาราง 4 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม
21	31	77.50
22	35	87.50
23	34	85.00
24	33	82.50
25	32	80.00
26	33	82.50
27	32	80.00
28	25	62.50
29	29	72.50
30	33	82.50
31	27	67.50
32	33	82.50
คะแนนเฉลี่ย	30.16	-
คะแนนสูงสุด	36	-
คะแนนต่ำสุด	25	-

จากตาราง 4 ผลการทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 30.16 คะแนน โดยมีนักเรียน
 ที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 36 คะแนน จำนวน 1 คน นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 25 คะแนน
 จำนวน 2 คน และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 25 คน (คิดเป็นร้อยละ 78.16)

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	จำนวนที่ผ่านเกณฑ์	
				คน	ร้อยละ
ก่อนเรียน	20.06	29	12	1	3.13
หลังเรียน	30.16	36	25	25	78.16

จากตาราง 5 การเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยรวม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผลคะแนนเฉลี่ย คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่า คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	18	32	14	77.77
2	16	30	14	87.50
3	24	31	7	29.16
4	13	28	15	115.3
5	19	29	10	52.63
6	19	33	14	73.68
7	18	26	8	44.44
8	17	26	9	52.94

ตาราง 6 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
9	14	26	12	85.71
10	20	29	9	45.00
11	20	28	8	25.00
12	23	30	7	30.45
13	16	32	16	100.00
14	16	28	12	75.00
15	12	29	17	141.66
16	18	25	7	38.88
17	24	32	8	33.33
18	27	32	5	18.15
19	29	36	7	20.13
20	21	26	5	23.80
21	22	31	9	40.90
22	27	35	8	29.62
23	23	34	11	45.83
24	24	33	9	37.50
25	15	32	17	113.33
26	26	33	7	26.92
27	27	32	5	18.51
28	20	25	5	25.00
29	21	29	8	38.09
30	21	33	12	57.14
31	12	27	15	125.00

ตาราง 6 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
32	20	33	13	65.00
คะแนนเฉลี่ย	20.06	30.16	10.09	50.29
คะแนนสูงสุด	29	36	7	-
คะแนนต่ำสุด	12	25	13	-

จากตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้คะแนนสอบ หลังเรียนสูงขึ้นทุกคน (โดยเฉลี่ย 10.09 คะแนน) โดยมีผลต่างของคะแนนสูงสุด 7 คะแนน และมีผลต่างของคะแนนต่ำสุด 13 คะแนน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ปรากฏผลข้อมูลดังตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนทุกครั้ง	3.7	.527	มาก
2. นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและรู้จักช่วยเหลือกัน	4.4	.605	มาก
3. มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง	4.2	.544	มาก
4. นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ	3.6	.655	มาก
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดและเลือกวิธีการเรียนรู้	3.6	.696	มาก
6. นักเรียนมีโอกาสร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง	3.2	.768	ปานกลาง
7. นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่าย	4.2	.618	มาก
8. ครูดูแลนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ อย่างทั่วถึง	4.1	.696	มาก
9. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้	4.4	.599	มาก
10. นักเรียนมีโอกาสสรุปขั้นตอนการทำงาน	3.6	.605	มาก
11. ครูใช้สื่อการเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมฝึกปฏิบัติ	4.0	.684	มาก
12. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากสื่อหลายประเภท	4.0	.707	มาก
13. ครูใช้วิธีวัดและประเมินผลหลายวิธี	3.9	.740	มาก
14. นักเรียนมีโอกาสนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของนักเรียน	4.3	.661	มาก
15. วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย	4.6	.556	มากที่สุด
โดยรวม	3.9	.738	มาก

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.6$) นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มรู้จักช่วยเหลือกัน มีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.4$) และนักเรียนมีโอกาสนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{x} = 4.3$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจะ ได้นำเสนอตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดที่เรียน วิชาภาษาอังกฤษจากการสอน โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล

โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยจัดนักเรียนแบบคณะ จำนวน 4 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 12 แผน
- 1.2 แบบทดสอบย่อย
- 1.3 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้

กันเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. การปฐมนิเทศ ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักเรียนในวันที่ 7 ธันวาคม 2547 เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และให้นักเรียนได้ทราบถึงแนวคิด หลักการ ตลอดจนบทบาท หน้าที่ของนักเรียน ขณะดำเนินการเรียนการสอน จากกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนให้ความสนใจ ตั้งใจ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมดีมาก และเริ่มเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จากการสังเกตกิจกรรมวาดภาพระบายสีของแมว นักเรียนมีความตระหนักในการทำงานร่วมกัน มีความสามัคคี และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจบทบาทของตนเอง ในฐานะสมาชิกกลุ่ม หลังจากนั้นเป็นการจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของนักเรียนทั้ง 32 คน มาใช้ในการจัดกลุ่ม โดยการเรียงคะแนน จากสูงสุดลงไปถึงต่ำสุด และกำหนดคะแนนคนที่หนึ่ง-แปด เป็นตัวอักษร A,B,C,D,E,F,G และ H ตามลำดับ แล้วเริ่มนับคนต่อไปเป็นตัวอักษร H,G,F,E,D,C,B และ A สลับเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนถึงคนสุดท้าย แล้วจัดให้นักเรียนที่ได้อักษรตัวเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ตามหลักการจัดกลุ่มของรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สามารถแยกออกได้เป็น 8 กลุ่ม ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จำนวน 4-5 คน นักเรียนมีความพึงพอใจกลุ่มของ

ตนเอง สังเกตได้จากการแสดงความยินดี เมื่อทราบว่าสมาชิกในกลุ่มของตนมีใครบ้าง หลังจากนั้นให้นักเรียน ตั้งชื่อกลุ่ม เลือกหัวหน้ากลุ่ม ปรากฏว่าแต่ละกลุ่มจะเลือกนักเรียนที่เรียนเก่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม มีบางกลุ่มเท่านั้นที่เลือกนักเรียนที่เรียนปานกลางเป็นหัวหน้ากลุ่ม เพราะกลุ่มนั้นมีความคิดเห็นว่านักเรียนคนนั้นมีความรับผิดชอบสูง และมีภาวะเป็นผู้นำ สำหรับการปฐมนิเทศครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 60 นาที

2. การทดสอบก่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ก่อนดำเนินการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนในวันที่ 9 ธันวาคม 2547 เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ดำเนินการทดลองสอนทุกแผนการเรียนรู้ (12 แผนการเรียนรู้) ในระหว่างวันที่ 13 - 30 ธันวาคม 2547 ตามตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทดลอง

แผนที่	วัน เดือน ปี	เวลา	หมายเหตุ
1	วันจันทร์ที่ 13 ธันวาคม 2547	11.00 น. - 12.00 น.	จัดตามเวลาของ ตารางสอนวิชา ภาษาอังกฤษ ที่ทางโรงเรียน กำหนด
2	วันอังคารที่ 14 ธันวาคม 2547	14.00 น. - 15.00 น.	
3	วันพุธที่ 15 ธันวาคม 2547	13.00 น. - 14.00 น.	
4	วันพฤหัสบดีที่ 16 ธันวาคม 2547	10.00 น. - 11.00 น.	
5	วันศุกร์ที่ 17 ธันวาคม 2547	9.00 น. - 10.00 น.	
6	วันจันทร์ที่ 20 ธันวาคม 2547	11.00 น. - 12.00 น.	
7	วันอังคารที่ 21 ธันวาคม 2547	14.00 น. - 15.00 น.	
8	วันพุธที่ 22 ธันวาคม 2547	13.00 น. - 14.00 น.	
9	วันพฤหัสบดีที่ 23 ธันวาคม 2547	10.00 น. - 11.00 น.	
10	วันศุกร์ที่ 24 ธันวาคม 2547	9.00 น. - 10.00 น.	
11	วันจันทร์ที่ 27 ธันวาคม 2547	11.00 น. - 12.00 น.	
12	วันอังคารที่ 28 ธันวาคม 2547	14.00 น. - 15.00 น.	
	วันพฤหัสบดีที่ 30 ธันวาคม 2547	10.00 น. - 11.00 น.	ทดสอบหลังเรียน

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

ผู้วิจัยใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

สิ้นสุดลง

5. การทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำการทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคะแนนที่แสดงถึงความสามารถในการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบเองในทุกครั้ง ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ

ในการดำเนินการสอบครั้งนี้ ได้กำหนดขึ้นในวันที่ 30 ธันวาคม 2547 เวลา 10.00 น.

11.00 น.

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำผลของคะแนนทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรู้

จากการดำเนินการวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยขอเสนอตารางการปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 การปฏิบัติงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	แหล่งข้อมูล	ระยะเวลา
- แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษก่อนเรียน	นักเรียน	ก่อนดำเนินการสอน
- แบบทดสอบย่อย	นักเรียน	ทุกชั่วโมงที่สอน
- แบบสอบถามความคิดเห็น	ผู้วิจัย	สิ้นสุดบทเรียน
- แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษหลังเรียน	นักเรียน	สิ้นสุดการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

การวิจัยการใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง อำเภอ โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในวิชา คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 32 คน จำแนกเป็นเพศชาย 16 คน และเพศหญิง 16 คน ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้จำนวน 12 แผน จากหนังสือ English Is Fun Book 4 ในบทเรียนที่ 37-40 รวมจำนวน 4 บทเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง มีผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย 20.06 คะแนน เมื่อจำแนกเป็นรายบุคคลมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุดคือ 29 คะแนน จำนวน 1 คน ได้คะแนนต่ำสุด 12 คะแนน จำนวน 2 คน และมีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.13)
2. ผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย 30.16 คะแนน เมื่อจำแนกเป็นรายบุคคลมีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด 36 คะแนน จำนวน 1 คน ได้คะแนนต่ำสุด 25 คะแนน จำนวน 2 คน และมีนักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 25 คน (คิดเป็นร้อยละ 78.16)
3. การเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมได้คะแนนเฉลี่ย ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนนต่ำสุด และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ได้ คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และเมื่อพิจารณาเป็น รายบุคคล พบว่า ได้คะแนนสูงขึ้นทุกคน มีผลต่างของคะแนนสูงสุด คือ 7 คะแนน และมีผลต่าง ของคะแนนต่ำสุด คือ 13 คะแนน ตามลำดับ
4. การสอบถามความคิดเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เฉลี่ย ($\bar{x} = 3.9$) เมื่อเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.6$) นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือกัน มีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.4$) และนักเรียน มีโอกาสนำผลการประเมินมาปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{x} = 4.3$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการเรียนรู้ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งข้อมูลผลการวิจัยที่เสนอไว้ในตาราง 5 เนื่องจากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ได้เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมให้มากที่สุด มีการช่วยเหลือกันเรียนต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างดี และมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยเฉพาะการศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง และคิดว่าตนเองมีโอกาสช่วยเหลือให้กลุ่มประสบความสำเร็จ จึงมีความตั้งใจเรียนและกระตือรือร้นเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม จึงส่งผลให้ผลการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอรายละเอียดของขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนในกลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ของคะแนนเต็มและของจำนวนนักเรียนทั้งหมดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ ดังนี้

1. ขั้นตอนนำเสนอบทเรียนก่อนนักเรียนทั้งชั้น

ในขั้นนี้ เป็นการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนในแต่ละชั่วโมง โดยการใช้คำถาม เกม ฯลฯ ซึ่งขึ้นอยู่กับพิจารณาของผู้วิจัยเองว่าเหมาะสมหรือไม่ นอกจากนี้สื่อการเรียนการสอนได้เตรียมไว้ใช้อย่างพอเพียง และได้แบ่งการสอนออกเป็น ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป ดังนี้

1.1 ขั้นนำ ก่อนดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้แจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนทราบเป้าหมายในการเรียนในแต่ละชั่วโมง โดยการใช้คำถาม เกม และการทบทวนเนื้อหาในบทเรียนที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนในชั่วโมงที่ผ่านมากับการสอนในชั่วโมงนั้น

1.2 ขั้นสอน ในขั้นนี้ทุกชั่วโมงมีการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ หรือวิธีการต่างๆ เช่น การใช้คำถาม เกม ฯลฯ ที่เหมาะสมกับเนื้อหาในชั่วโมงนั้นๆ โดยการให้นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมและปฏิบัติจริงมากที่สุด เช่น การสอนคำศัพท์โดยใช้เสียงปรบมือให้จังหวะเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวกับการเรียนตลอดเวลา การแข่งขันบทเรียน โดยใช้เกมเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน การใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนคิดและมีโอกาสฝึกทักษะการพูดตอบ การใช้บัตรคำเพื่อฝึกการอ่านคำศัพท์ การใช้แถบประโยคเพื่อฝึกการอ่านประโยค นอกจากนี้ ยังมีการฝึกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์หรือประโยคในบทเรียนลงในสมุด เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้มีการบูรณาการการสอนทุกทักษะในทุกชั่วโมงที่ดำเนินการวิจัย

1.3 ขั้นสรุป หลังจากผู้วิจัยได้นำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้นแล้ว จะมีการสรุปบทเรียนโดยนักเรียน หรือโดยนักเรียนและครู มีการใช้แผนภูมิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนแล้วให้นักเรียนอ่านและคัดลอกลงในสมุดเพื่อฝึกการเขียนอีกครั้ง จากการสังเกตนักเรียนสามารถสรุปบทเรียนได้ด้วยความเข้าใจ มีบางบทเรียนที่นักเรียนบางคนไม่เข้าใจ ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจนเกิดความเข้าใจ

ในขั้นนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น ทั้ง 12 แผนการเรียนรู้ ตามหนังสือเรียน English Is Fun Book 4 ในบทเรียนที่ 37-40 ผู้วิจัยได้กำชับและกระตุ้นให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายตั้งใจเรียน เพราะมีผลต่อการทำแบบทดสอบย่อย ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดคะแนนการพัฒนาของแต่ละคนแต่ละกลุ่มต่อไป

2. ขั้นการศึกษาในกลุ่มย่อย

ในแต่ละกลุ่มการเรียนรู้ประกอบไปด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย มีทั้งหมด 8 กลุ่ม ในขั้นนี้จะดำเนินการหลังจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้นแล้ว นักเรียนจะแยกกันทำงานเป็นกลุ่มตามกิจกรรมหรือบัตรคำสั่งตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งในขั้นนี้ ทุกกลุ่มต้องใช้หลักการของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มาใช้อย่างเต็มที่ เช่น การร่วมมือกันฝึกในรูปแบบภาษาที่กำหนดในกิจกรรมหรือบัตรคำสั่งที่มอบหมายให้ในแต่ละชั่วโมง ทุกกลุ่มต้องปฏิบัติด้วยความตั้งใจ มีการช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม นักเรียนที่เรียนเก่งต้องอธิบายเนื้อหาให้นักเรียนที่เรียนอ่อนจนกว่าจะเข้าใจ รับผิดชอบเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อผลสำเร็จของกลุ่ม

3. ขั้นการทดสอบย่อย

หลังจากที่การเรียนสิ้นสุดลงในแต่ละชั่วโมง นักเรียนในกลุ่มเป้าหมายจะได้รับการทดสอบย่อย โดยไม่มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ทุกคนทำตามความสามารถของตนเอง แล้วนำคะแนนที่ได้ไปคิดเป็นคะแนนพัฒนาของตนเองและกลุ่ม เมื่อสังเกตจากผลคะแนนแบบทดสอบย่อยของแต่ละแผนการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มจะดีขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1 จนถึงแผนการเรียนรู้ที่ 12

4. ขั้นหาคะแนนการพัฒนา

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละแผนการเรียนรู้มาคิดเป็นคะแนนการพัฒนา แล้วนำคะแนนทดสอบย่อยมาเป็นคะแนนฐาน เป็นการวัดการพัฒนาของแต่ละคนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนพัฒนาของกลุ่ม โดยมีเป้าหมายคือ รางวัลที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้ เช่น

คำชมเชย ขนมน เกียรติบัตร ฯลฯ นักเรียนคนใดหรือกลุ่มใดได้รางวัลมากที่สุด จะมีกำลังใจ
ในการเรียนและพยายามเรียนให้ดีขึ้นต่อไป

5. ทีมที่ได้รับการยกย่อง

จุดประสงค์หลักของทีมที่ได้รับการยกย่อง คือ การปรับปรุงการเรียนเป็นรายบุคคล
และกลุ่ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะได้รับรางวัลเป้าหมายที่กำหนดไว้ในขณะ
เดียวกัน กลุ่มอาจล้มเหลวได้หากไม่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้พัฒนา โดยแบ่งกลุ่มเป็น
กลุ่มเก่ง กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มขอดเยี่ยม

ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ตามขั้นตอนต่างๆ
ที่กล่าวมา ล้วนเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนในกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ
กันเรียนรู้ มีผลการเรียนรู้ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ตามความมุ่งหมาย
สอดคล้องกับงานวิจัยของเกคินี วัชรเสถียร (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากจบการเรียนการสอน ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70
ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 65 ทุกคน และงานวิจัยของจิตร์รัตน์ ศิลาจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ)
ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบ
มุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการวิจัย
เชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.38
นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสลาวิน (Slavin. 1990 : Abstract) ได้สรุป การศึกษากลุ่ม
ผู้เรียนที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือกันเป็นการร่วมมือกันเรียนรู้และใช้ทักษะความสามารถเฉพาะ
บุคคลเข้าด้วยกันเพื่ออยู่ในสังคมและสามารถที่จะศึกษาได้เป็นอย่างดี ได้ปรับปรุงแก้ไขบทบาท
ทางสังคมให้ดีขึ้นรวมทั้งพฤติกรรมของบุคคลทางการศึกษาคิดขึ้นด้วย และพบว่า ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่าการสอนปกติ ส่วนโบโน (Bono. 1991 : Abstract) ได้ศึกษา
ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีผลต่อเจตคติต่อคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 2 คน การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา และการสำรวจครั้งแรกกับ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 17 คน เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ของนักเรียนที่มีต่อคณิตศาสตร์แบบ
รายบุคคล แบบการแข่งขัน และแบบร่วมมือและการถามเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอน 3 อย่าง

ว่าทฤษฎีใดที่นักเรียนรู้สึกทาบวกต่อคณิตศาสตร์มากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้ง 2 คน มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ เมื่อได้รับการสอนแบบร่วมมือ นอกจากนี้ก็บิซซ์ และคนอื่นๆ (Gibisch and Other. 1995 : Abstract) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมเพื่อพัฒนาการเขียนในวิชาต่างๆ กัน เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 73 คน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในทุกรายวิชา มีทัศนคติที่ไม่ดีและขาดความต้องการในการเขียน โดยใช้โปรแกรมสำหรับการเขียนแบบร่วมมือ เรียน เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองนักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อกระบวนการเขียน พัฒนาการเขียนได้อย่างชัดเจน และเพิ่มความมั่นใจในการพิมพ์เป็นผลงานและการเขียนผลงานลงในฉบับใหม่ และจาคอบส์ และคนอื่นๆ (Jacobs and Others. 1996 : 195-202) ได้ศึกษานักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนราษฎร์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ความเป็นมิตร เจตคติต่อคณิตศาสตร์ มโนทัศน์แห่งตน ระหว่างนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนตามปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่เจตคติความเป็นมิตร และมโนทัศน์แห่งตน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแมกมานัส และเก็ททินเกอร์ (Mcmanus & Gettinger. 1996 : 13-22) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจการใช้และการประเมินการเรียนแบบร่วมมือของครูที่สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 26 คน และพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักเรียน ที่เรียนแบบร่วมมือของนักเรียนใน 2 ห้องเรียน จำนวน 38 คน พบว่า มีการใช้การเรียนแบบร่วมมือเกือบทุกวัน พร้อมทั้งมีผลทางบวกด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลประโยชน์ทางสังคม และเจตคติ ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนส่วนมากมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเรียนการสอน

นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมีนโยบายให้มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนและนักเรียนมีการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน เช่น มีการประเมินคุณภาพภายนอก มีการประเมินภายในจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีการพัฒนาบุคลากรเป็นครูแกนนำ ครูคืนแบบ และครูแห่งชาติในแต่ละสาขาวิชา มีการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ตลอดจนสื่ออุปกรณ์ เช่น สื่อทางไกล คอมพิวเตอร์ ของใช้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD สามารถดำเนินการได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอแนะ

ในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ ที่จะพัฒนางานวิจัย หรือนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD สำหรับผู้ที่ต้องการนำแผนการเรียนรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ต้องระมัดระวังในเรื่องต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ให้เข้าใจก่อนการนำไปใช้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง
2. การนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นรายบุคคล รายคู่ หรือรายกลุ่ม และควรสอดแทรกวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาด้วย
3. การศึกษากลุ่มย่อย ควรเน้นให้นักเรียนได้ตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ของตนเอง ขณะทำงานกลุ่ม การให้ความร่วมมือ และการแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม รวมถึงการช่วยเหลือสมาชิกที่เรียนอ่อนภายในกลุ่มด้วยความจริงใจ และส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักวางแผน ขั้นตอนการทำงาน โดยกำหนดเป้าหมายการทำงานกลุ่ม เพื่อกลุ่มจะได้ประสบผลสำเร็จดียิ่งขึ้น
4. ขั้นตอนย่อย ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ากลุ่มก่อนประมาณ 4-5 นาที เพื่อได้ช่วยกันอธิบายความรู้ให้แก่กันที่เรียนอ่อน เพราะจะส่งผลถึงคะแนนการพัฒนาให้สูงขึ้น และบรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่ตั้งเอาไว้
5. รางวัล มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นส่วนที่จูงใจให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องจัดเตรียมรางวัลสำหรับกลุ่มที่ทำคะแนนการพัฒนาตามข้อตกลง นักเรียนจะเกิดความภาคภูมิใจต่อกลุ่มมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาทักษะการทำงานกลุ่มอันเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม
2. ควรมีการศึกษาวิจัยในกลุ่มวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์
3. ในการทดสอบย่อย ควรมีการทดสอบหลังการเรียนการสอน เนื่องจากเวลาที่ใช้ใน 1 ชั่วโมงในแต่ละแผนการเรียนรู้ไม่เพียงพอ
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD กับตัวแปรอื่นๆ เช่น ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ STAD เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2542). แนวทางการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดมาตรฐานเพื่อประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2541). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- ัชชวาล เปานาเรียง. (2542). การศึกษาการใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- จูติรัตน์ ศิลาจันทร์. (2542). ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์อักษร
- ธนสิทธิ์ ศรีรัตน์. (2543). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียชุด “เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามปกติ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ที.พี.แฮตส์.
- พรนิภา ชันนาคี และคนอื่นๆ. (2546). “การสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีในจังหวัดลพบุรี”. วิทยาสารกำแพงแสน. 1(3) : 141-142.
- พิมลจิต สิงห์สถิต. (2544). การพัฒนาแผนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องหน่วย
ของสิ่งมีชีวิตวิชาชีววิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://www.thaiedresearch.org/>.
- เพ็ญศิริ แสนศิลป์. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนตามคู่มือครูที่ใช้
เกมและไม่ใช้เกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาการพัฒนาลัทธิศาสตร์และการเรียนการสอน).
อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวินี ทองสูงเนิน. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบ
ฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2543). เทคนิคการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2544). การสอนวิชาภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณพร ศิลลาขาว. (2538). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกม
และไม่ใช้เกมประกอบการสอน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการประถมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- วัฒนาพร กระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- วิเชียร ใจทน. (2538). การพัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการประถมศึกษา).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- ศิธร แสงธนู และ กิด พงศ์ทัต. (2521). **คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. (2544). **การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- สมนึก ภัททิยธนี. (2537). **การวัดผลการศึกษา**. กาศสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมหวัง อักษรพิมพ์. (2533). **ความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. (2546). **การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT)**. มัธยมศึกษา : หน่วยศึกษานิเทศก์. ถ่ายเอกสาร.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคนอื่นๆ. (2545). **การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิพร ไชยเชษฐ. (2542). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยหลักการเรียนเพื่อรอบรู้**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- สุวิโร พงษ์ทองเจริญ. (2526). **วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน**. ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.
- สุวัฒน์ ช่างเหล็ก. (2543). **เอกสารประกอบการสอนรายวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนภาษาอังกฤษ**. นครราชสีมา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- เสกสรร วัฒนพงษ์. (2542). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประสานงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรในเขตพื้นที่ทางหลวง (หมายเลข 34 บางนา บางปะกง)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุครุฑไพศาล.

- อรุณศรี เหลืองธานี. (2542). การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาคณิตศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่นๆ. (2526). ศึกษา 231 วิธีสอนกลุ่มทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- อัญญารัตน์ พุทธิมา. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้
การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.thaiedresearch.org/>.
- อำไพ เกียรติชัย. (2531). พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อิสรา สารงาม. (2529). การสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสียากุล. (2524). ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน.
กรุงเทพฯ : วิกตอเรียการพิมพ์.
- เอกรินทร์ สี่มหาศาล. (2545). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่ปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : บิ๊ค พอยท์.
- Bono, D.L. (1991). *The Impact of Cooperative Learning on Zuzy and Janie's Attitude
About Math.* n.p.
- Doran, M.S. and Others. (1993). *Student Performance and Attitude Using Peer
Collaboration in Accounting.* In ; Theory Division In, *Proceeding of Selected
Research and Development Presentaions at the Convention of the Association for
Education Communication & Technology.* Available : ERIC, 1992-1998/06,
Abstract No. 362146.
- Gibisch, M.K. and Others. (1995). *Improving Writing Across the Curriculum.* M.A.Research
Project, Saint Xavier University. Available : ERIC, 1992-1988/06.
- Jacobs, D.L. and Others. (1996). "Effect of Cooperative Learning Method on Mathematics
Achievement & Affective Outcomes of Students in a Private Elementary School,"
Journal of Research and Development in Education. 29(4) : 195-202.

- Jager, R.J. (1992). "Attitudes Toward Academic Interdependence and Learning Outcomes in Two Contexts," **Journal of Negro Education**. 61(4) : 531-538. Available : ERIC, 1992-1988/06, Abstract No. EJ456674.
- Johnson, D.W. & Johnson R.T. (1994). **Learning Together And Alone**. 2nd ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Mcmanus, S.M. & Gettinger, M. (1996). "Teacher and Student Evaluations of Cooperative Learning and Observed Interactive Behaviors," **Journal of Education Research**. 90(1) : 13-22.
- Salvin, R.E. (1990). **Cooperative Learning : Theory Research and Practice**. New Jersey : Prentice Hall.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ว ๑๔๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร. พรพิมต พงศ์สุวรรณ

ด้วยนางสาวอัญชลี สงสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ตะอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มี
ความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้
ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ว ๑๔๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกระพัน ศรีงาน

ด้วยนางสาวอัญชติ สงสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มี
ความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้
ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ค้อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ว ๑๔๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายอคุลย์ สุจริตรัมย์

ด้วยนางสาวอัญชลี สงสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ๖ ๑๔๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนร่วมเกล้าบุรีรัมย์

ด้วยนางสาวอัญชลี สงสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า
ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้แบบสอบถามก่อนที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหา
ประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๒๐/ ๖ ๑๔๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง

ด้วยนางสาวอัญชลี สงสาร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้าในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้แบบสอบถามก่อนที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์โกวิท เชื่อมกลาง)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้การปฐมนิเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1
 ชื่อแผน การปฐมนิเทศการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (STAD) ระยะเวลา 1 ชั่วโมง
 สอนวันที่ 7 ธันวาคม 2547 ผู้สอน นางสาวอัญชลี สงสาร โรงเรียนอนุบาล โนนดินแดง

ความคิดรวบยอด

การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม
2. ความหมายของแต่ละบุคคลภายในกลุ่ม
3. โอกาสในการช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเป้าหมายของรางวัลหรือกลุ่มได้
2. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการทำกิจกรรมในการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้

เนื้อหา

การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านสติปัญญา และด้านสังคม ทั้งนี้ เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ย่อมมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น การใช้การเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จึงสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญา ให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุถึงขีดความสามารถสูงสุด โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน เป็นผู้คอยแนะนำ หรือช่วยเหลือ และเนื่องจากว่าผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันย่อมจะมี การใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจง่ายกว่า ครูผู้สอน ต้องคำนึงถึงหลักการอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดให้อาจเป็นสิ่งของ ค่าชมเชย ฯลฯ

2. ความหมายของแต่ละบุคคล

ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่มมีผลต่อรางวัล เพื่อเป้าหมายของกลุ่มผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนทราบว่า ถึงแม้จะเรียนเป็นกลุ่มแต่ในการวัดการพัฒนาของกลุ่มนั้นจะวัดจากการพัฒนาของแต่ละบุคคล แต่ละบุคคลในกลุ่มแล้วหาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือ การพัฒนาของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

3. โอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จผู้เรียนต้องตระหนักว่าพวกเขาได้สร้างกลุ่มของเขาขึ้นมาด้วยกัน ไม่ใช่เฉพาะผู้ใดผู้หนึ่งเท่านั้น ดังนั้น ผู้เรียนต้องปรับปรุงพฤติกรรมที่เขามีมาแต่เดิมให้ดีขึ้นเพื่อส่งผลให้กลุ่มประสบผลสำเร็จมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลต่อตัวเอง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ จะสามารถทำได้ดีเท่าๆ กัน และช่วยกันสร้างคุณค่าให้กับกลุ่มคนได้

สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงาน สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียน
2. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาช่วยครูทำงาน 9 คน โดยครูแจกภาพแมวให้ระบายสีตามกำหนด ดังนี้

แผ่นที่ 1 ให้ช่วยกันระบายสี จำนวน 4 คน

แผ่นที่ 2 ให้ช่วยกันระบายสี จำนวน 2 คน

แผ่นที่ 3 ให้ระบายสี จำนวน 1 คน

ส่วนนักเรียนอาสาสมัครอีก 2 คน ให้เป็นคนจับเวลา 5 นาที นักเรียนที่เหลือเป็นผู้ดู เมื่อนักเรียนอาสาสมัครระบายสีเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำมาส่งให้คณะกรรมการตรวจ แล้วให้ตัวแทนคณะกรรมการรายงานหน้าชั้นว่า แผ่นใดใช้ระบายสีกี่คน ทำเสร็จในเวลากี่นาที

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า "มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ยอมรับในความสามารถของผู้อื่น และมีความสามัคคีกัน กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์และเกิดผลดีต่อหมู่คณะ ย่อมช่วยให้การอยู่ร่วมกันมีความสุข"

ขั้นสอน

1. ครูชี้แจงถึงข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า เป็นการเรียนที่ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเป็นหลัก ในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอบทเรียนก่อนนักเรียนทั้งชั้น ในขั้นนี้ นักเรียนจะร่วมกันทั้งชั้นตามเนื้อหาที่ครูกำหนดไว้ในและชั่วโมง นักเรียนต้องให้ความสนใจต่อกิจกรรมและให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรมทางภาษาที่ครูเตรียมไว้ทั้ง 3 ขั้นย่อย ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป นอกจากนี้ควรมีการซักถามเมื่อเกิดความสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอันจะส่งผลต่อการทำแบบทดสอบย่อย ซึ่งเป็นตัวกำหนดคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มต่อไป

1.2 ชั้นศึกษากลุ่มย่อย ชั้นนี้ นักเรียนต้องแยกเรียนเป็นกลุ่มตามที่ครู ได้จัดไว้ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน จำนวน 8 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 ในการทำกิจกรรมแต่ละกลุ่มจะได้รับบัตรกิจกรรม บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา และบัตรเฉลย ซึ่งนักเรียนต้องให้ความร่วมมือกันฝึกใช้รูปแบบของภาษา ที่กำหนดในบัตรที่มอบหมายให้แต่ละชั่วโมง ดังนั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ เพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จให้ได้ โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มต้องช่วยเหลือกัน พุดคุยกัน เรียนรู้จากเพื่อน โดยเพื่อนที่เก่งกว่า จะต้องช่วยเหลือหรืออธิบายให้เพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ขอมรับนักเรียนที่เรียนอ่อน มีความสามัคคีกัน รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มให้ได้

1.3 ชั้นทดสอบย่อย หลังจากสิ้นสุดการเรียนในแต่ละชั่วโมง จะมีการทดสอบย่อยทุกครั้ง แต่สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มจะ ไม่มีการช่วยเหลือกันเหมือนกับชั้นศึกษากลุ่มย่อยทุกคนต้องทำคะแนนให้ได้มากที่สุด เพื่อจะนำเอาคะแนนในชั้นนี้ไปรวมกับสมาชิกภายในกลุ่ม แล้วนำไปเป็นคะแนนฐานของกลุ่มต่อไป

2. ครูแจ้งคะแนนของนักเรียนในกลุ่ม ให้นักเรียนทราบว่า ได้มาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านมา

3. ครูชี้แจงคะแนนที่นักเรียน ได้จากการทดสอบย่อย นำมาเปรียบเทียบกับคะแนนฐานของนักเรียน เพื่อคิดคะแนนการพัฒนาของแต่ละคน โดยคิดจากผลต่างระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยกับคะแนนฐานของแต่ละคนตามเกณฑ์

4. ครูชี้แจงคะแนนของกลุ่มคิดคำนวณจากการหาค่าเฉลี่ยของการพัฒนาของสมาชิกในแต่ละกลุ่มที่จะ ได้รับรางวัล มีเกณฑ์จำแนกดังนี้

คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม	ระดับ
15-19	เก่ง (Good Team)
20-24	เก่งมาก (Great Team)
25 ขึ้นไป	ยอดเยี่ยม (Super Team)

5. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการเลือกรางวัล หรือเป้าหมายของกลุ่มว่า ส่วนใหญ่ต้องการอะไรบ้าง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป้าหมายของการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. นักเรียนแยกกลุ่มตามรายชื่อที่แบ่งไว้ข้อ 2 ในขั้นสอน จำนวน 8 กลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม ตั้งชื่อกลุ่ม และปฏิบัติตามบัตรกิจกรรม
3. ครูให้แง่คิดในการเลือกหัวหน้ากลุ่ม การตั้งชื่อกลุ่ม และการเลือกรางวัล หรือเป้าหมาย

ในความสำเร็จของกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรงาน
2. สี
3. ใบตารางตรวจคะแนนการพัฒนา
4. ใบตารางการแบ่งนักเรียนเข้ากลุ่ม
5. ใบตารางเกณฑ์กำหนดกลุ่มที่ได้รับรางวัล

การประเมินผล

การสังเกต

- การตอบคำถาม
- ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้บริหาร

(.....)

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. การแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ชื่อแผน วันต่างๆ (Seven days)

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ 13 ธันวาคม 2547

ผู้สอน นางสาวอัญชลี สงสาร

โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับวันต่างๆ เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อเรียนเรื่องนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. นักเรียนสามารถบอกลำดับที่ first ถึง thirty - first ได้
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับวันต่างๆ และบอกความหมายได้
3. นักเรียนใช้คำถามและตอบเลียนแบบบทสนทนาได้
4. นักเรียนสามารถใช้คำถามและตอบตามสถานการณ์จริงเกี่ยวกับวันต่างๆ ได้
5. นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อหาบททวน

คำศัพท์ : first, second, third,thirty - first

เนื้อหาใหม่

คำศัพท์ : Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday

ประโยคสนทนา

A : How many days are there in a week?

B : There are seven days.

A : What day is today?

B : It's

A : What day is tomorrow?

B : It's

A : If today is Monday July 3rd, What day was yesterday?B: It was Sunday July 2nd.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงที่แล้ว โดยให้ตัวแทนนักเรียนออกมาแสดงบัตรทำทีละใบ แล้วให้นักเรียนที่เหลืออ่านตาม

ขั้นสอน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อให้ได้ข้อสรุปว่า What day is today? เป็นประโยคที่ถามว่าวันนี้เป็นวันอะไร เวลาตอบให้ใช้ It is
4. ครูชูบัตรคำ Sunday ขึ้นมาให้นักเรียนช่วยกันอ่านและสะกดคำ ปฏิบัติจนครบทั้ง 7 วัน
5. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้เปลี่ยนกันถามตอบว่า What day is today? It's ตามวันที่กำหนดให้

6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อให้ได้ข้อมูลสรุปว่า What day was yesterday? เป็นคำถามที่ถามว่า เมื่อวานนี้เป็นวันอะไร เวลาตอบให้ใช้ It was ส่วน What day is tomorrow? เป็นคำถามที่ถามว่า พรุ่งนี้เป็นวันอะไร เวลาตอบให้ใช้ It is

7. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แล้วเปลี่ยนกันถามตอบเกี่ยวกับวัน ซึ่งกำหนดขึ้นเอง ดังนี้

A : What day is today?

B : It's Monday July 2nd.

A : What day was yesterday?

B : It was Sunday July 1st.

A : What day is tomorrow?

B : It's Tuesday July 3rd.

A : If today is Monday July 3rd, What day was yesterday?

B: It was Sunday July 2nd.

8. ครูแสดงแถบประโยคคำถามและตอบในข้อ 9 ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และคัดลง

ในสมุด

ขั้นสรุป

9. ครูนำแผนภูมิวันต่างๆ มาให้นักเรียนช่วยกันอ่านสะกดคำและบอกความหมายอีกครั้ง
10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ประโยคคำถามเกี่ยวกับวันต่างๆ

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่ง แต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกของกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด

3. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบายการตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงาน กลุ่มและการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเก่งเข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิวัน
3. กระเป๋าหนังสือ
4. บัตรกิจกรรม
5. บัตรเนื้อหา
6. บัตรเฉลย
7. แบบทดสอบ

การประเมินผล

1. การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบชุด
4. ตรวจสอบแบบทดสอบ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้บริหาร

(.....)

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. การแก้ไข

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(.....)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง วันต่าง ๆ (Seven days)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

โปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยให้ย้อนกลับมาอ่านคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง วันต่างๆ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งให้ครูตรวจ

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
Sunday	แปลว่า	อาทิตย์
Monday	แปลว่า	จันทร์
Tuesday	แปลว่า	อังคาร
Wednesday	แปลว่า	พุธ
Thursday	แปลว่า	พฤหัสบดี
Friday	แปลว่า	ศุกร์
Saturday	แปลว่า	เสาร์

ประโยคคำถามตอบเกี่ยวกับวันต่างๆ

A : What day is today?

B : It's Monday July 2nd.

A : What day was yesterday?

B : It was Sunday July 1st.

A : What day is tomorrow?

B : It's Tuesday July 3rd.

A : If today is Monday July 3rd, What day was yesterday?

B: It was Sunday July 2nd.

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม "Seven days"

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกวันได้ตรงกับคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรคำเกี่ยวกับวันต่างๆ ที่ละกันแล้ว จากชองกิจกรรมขึ้นมาไว้บนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้ตัวแทนภายในกลุ่มแต่ละคนผลัดกันออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับวันต่างๆ แล้วให้สมาชิกที่เหลือ หาคำศัพท์ที่เพื่อนออกเสียงนั้นให้เร็วและถูกต้องที่สุด
3. ใครได้บัตรคำมากที่สุดเป็นผู้ที่ชนะ
4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฝึกการใช้ประโยคคำถามตอบเกี่ยวกับวันต่างๆ เช่น

A : What day is today?

B : It's Monday July 2nd.

A : What day was yesterday?

B : It was Sunday July 1st.

A : What day is tomorrow?

B : It's Tuesday July 3rd.

A : If today is Monday July 3rd, What day was yesterday?

B : It was Sunday July 2nd.

ฯลฯ

2. เมื่อถามถึงสิ่งใด ให้นักเรียนบันทึกลงในกระดาษที่แจกไว้ในซองกิจกรรม แล้วส่งให้หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง

3. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการใช้ประโยคคำถาม - ตอบ

แบบทดสอบย่อยที่ 1
เรื่อง วันต่างๆ (Seven days)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร a, b, c, และ d ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. How many days are there in a week?
 - a. There are four days.
 - b. There are five days.
 - c. There are six days.
 - d. There are seven days.
2. If today is Saturday, What was yesterday?
 - a. Friday
 - b. Thursday
 - c. Sunday
 - d. Monday
3. Today is Monday day
 - a. one
 - b. first
 - c. three
 - d. twenty

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรที่กำหนดให้ มาเรียงเป็นคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

	ตัวอักษร	คำศัพท์	ความหมาย
4	Fdraiy		
5	nedacWdsy		
6	audnyS		
7	euTasyd		
8	Tduyrhsa		
9	aSrtauyd		
10	Manyod		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ชื่อแผน เดือน (Months)

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ 14 ธันวาคม 2547

ผู้สอน นางสาวอัญชลี สงสาร

โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเดือนต่างๆ เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อเรียนเรื่องนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. ออกเสียงสะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับเดือนต่างๆ ในบทเรียนได้
2. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเดือนต่าง ๆ ในบทเรียนได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่ง Spell please. และ Speak clearly, please. ได้
4. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อหาทบทวน

คำศัพท์ : Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday,
Saturday

เนื้อหาใหม่

คำศัพท์ : January, February, March, April, May, June, July, August,
September, October, November, December

ประโยคสนทนา

A : How many months are there in a year?

B : Twelve months.

A : What are they?

B : January, February,, December.

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียน

2. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงที่แล้ว โดยให้ตัวแทนนักเรียนออกมา

แสดงบัตรคำทีละใบ แล้วให้นักเรียนที่เหลืออ่านตาม

ขั้นสอน

3. ครูแสดงบัตรคำศัพท์เดือนทั้ง 12 ทีละบัตร ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครูและบอกความหมาย จนครบทุกคำ เช่น

ครู : Spell this word. (คำศัพท์)

นักเรียน : นักเรียนสะกดพร้อมกัน

ครู : What is the meaning of..... (คำศัพท์)

นักเรียน : บอกความหมาย

4. ครูยกตัวบทสนทนาทีละประโยคให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมแสดงแถบประโยคประกอบ เช่น

A : How many months are there in a year?

B : Twelve months.

A : What are they?

B : January, February,, December.

5. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดสนทนา จนกระทั่งคล่อง และเขียนบทสนทนาลงในสมุด

ขั้นสรุป

6. ครูนำแผนภูมิเดือนต่างๆ มาให้นักเรียนช่วยกันอ่านสะกดคำและบอกความหมาย อีกครั้ง

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ประโยคคำถามเกี่ยวกับเดือนต่างๆ

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกซองกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ซอง

3. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบายการตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่มและการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเก่งเข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แผนภูมิเคลื่อนไหว
3. แถบประโยค
4. กระดาษแผ่น
5. บัตรกิจกรรม
6. บัตรเนื้อหา
7. บัตรเฉลย
8. แบบทดสอบ

การประเมินผล

1. การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบสมุด
4. ตรวจสอบแบบทดสอบ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้บริหาร

(.....)

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

3. การแก้ไข

.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(.....)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง เดือนต่าง ๆ (Months)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

โปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยให้ย้อนกลับมาอ่านคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง เดือนต่าง ๆ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งให้ครูตรวจ

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
January	แปลว่า	มกราคม
February	แปลว่า	กุมภาพันธ์
March	แปลว่า	มีนาคม
April	แปลว่า	เมษายน
May	แปลว่า	พฤษภาคม
June	แปลว่า	มิถุนายน
July	แปลว่า	กรกฎาคม
August	แปลว่า	สิงหาคม
September	แปลว่า	กันยายน
October	แปลว่า	ตุลาคม
November	แปลว่า	พฤศจิกายน
December	แปลว่า	ธันวาคม

ประโยคคำถามตอบเกี่ยวกับเดือนต่างๆ

A : How many months are there in a year?

B : Twelve months.

A : What are they?

B : January, February, , December.

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม "Months"

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกเดือน ได้ตรงกับคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรคำเกี่ยวกับเดือนต่างๆ ที่ละกันแล้วจากของกิจกรรมขึ้นมาไว้บนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้ตัวแทนภายในกลุ่มแต่ละคนผลัดกันออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับเดือนต่างๆ แล้วให้สมาชิกที่เหลือ หาคำศัพท์ที่เพื่อนออกเสียงนั้น ให้เร็วและถูกต้องที่สุด
3. ใครได้บัตรคำมากที่สุดเป็นผู้ที่ชนะ
4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฝึกการใช้ประโยคคำถามตอบเกี่ยวกับเดือนต่างๆ เช่น

A : How many months are there in a year?

B : Twelve months.

A : What are they?

B : January, February,, December.

ฯลฯ

2. เมื่อถามถึงสิ่งใด ให้นักเรียนบันทึกลงในกระดาษที่แจกไว้ในชองกิจกรรม แล้วส่งให้หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง

3. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการใช้ประโยคคำถาม - ตอบ

แบบทดสอบย่อยที่ 2
เรื่อง เดือนต่างๆ (Months)

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรที่กำหนดให้ มาเรียงเป็นคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

	ตัวอักษร	คำศัพท์	ความหมาย
1	pmSebtere		
2	lJyu		
3	cMrah		
4	cDemeerb		
5	aMy		
6	nJarayu		
7	rAipl		
8	vNomebre		
9	Obetroe		
10	uJen		
11	Freabuyr		
12	gAutsu		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ชื่อแผน สิ่งของในห้องเรียน

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ 15 ธันวาคม 2547

ผู้สอน นางสาวอัญชลี สงสาร

โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้การใช้คำถามเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียน

ภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อเรียนเรื่องนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. ใช้คำถาม Who has a/an? และตอบ I (You, We, They) do. ได้
2. ออกเสียงสะกดคำ เขียน และบอกความหมายเกี่ยวกับคำศัพท์ในบทเรียนได้
3. ใช้คำขยายคำนามได้
4. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อหาบททวน

คำศัพท์ : Months

ประโยค

A : How many months are there in a year?

B : Twelve months.

A : What are they?

B : January, February, December.

เนื้อหาใหม่

คำศัพท์ : eraser, book, wall, floor

ประโยค :

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงที่แล้ว โดยให้ตัวแทนนักเรียนออกมาแสดงบัตรภาพทีละใบ แล้วให้นักเรียนที่เหลืออ่านตาม

ขั้นสอน

3. ครูแสดงบัตรภาพ ของคำศัพท์ eraser, book, wall, floor ทีละภาพแล้วถามนักเรียนว่า What's this? ถ้านักเรียน ไม่รู้ให้พูดว่า I don't know. แล้วถามครูว่า What's that?

4. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ชื่อสิ่งของในห้องเรียน ดังนี้

ครู : Spell this word. (คำศัพท์)

นักเรียน : นักเรียนสะกดพร้อมกัน

ครู : What is the meaning of..... (คำศัพท์)

นักเรียน : บอกความหมาย

จนครบทุกคำ

5. ครูยกตัวบทสนทนาทีละประโยคให้นักเรียนออกเสียงตาม พร้อมแสดงแถบประโยคประกอบ เช่น

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

6. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกพูดประโยคคำถาม ในข้อ 7 จนกระทั่งนักเรียนคล่อง และเขียนบทสนทนาลงในสมุด

ขั้นสรุป

7. ครูนำบัตรภาพ eraser, book, wall, floor มาให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายอีกครั้ง

8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปประโยค

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกซองกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ซอง

3. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบายการตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงาน กลุ่มและการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเก่งเข้าใจ เนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ
2. แถบประโยค
3. กระดาษแผ่น
4. บัตรกิจกรรม
5. บัตรเนื้อหา
6. บัตรเฉลย
7. แบบทดสอบ

การประเมินผล

1. การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบสมุด
4. ตรวจสอบแบบทดสอบ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้บริหาร

(.....)

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. การแก้ไข

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(.....)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

โปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยให้ย้อนกลับมาอ่านคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงานในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุการกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งให้ครูตรวจ

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจงให้นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
eraser	แปลว่า	ยางลบ
book	แปลว่า	หนังสือ
wall	แปลว่า	ฝาผนัง
floor	แปลว่า	พื้น

ประโยคการใช้คำถาม Who has a/an.....?

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

๙๓๙

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม "ทายสิ่งของ"

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนมี ได้ถูกต้อง

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรภาพเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน ที่ละกันแล้วจากซองกิจกรรม ขึ้นมาไว้บนโต๊ะของกลุ่ม
2. ให้ตัวแทนภายในกลุ่มแต่ละคนทายว่าสิ่งของอันไหนที่เพื่อนมีหรือไม่มี แล้วผลัดกัน ออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่ถาม แล้วให้สมาชิกที่เหลือหาคำศัพท์ที่เพื่อนออกเสียงนั้นให้เร็วและ ถูกต้องที่สุด
3. ใครได้บัตรภาพมากที่สุดเป็นผู้ที่ชนะ
4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฝึกใช้คำถาม Who has a/an.....? และตอบ I (You, We, They) do. คนละ 5 ประโยค

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

2. เมื่อถามถึงสิ่งใด ให้นักเรียนบันทึกลงในกระดาษที่แจกไว้ในชองกิจกรรม แล้วส่งให้หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง

3. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการใช้ประโยคคำถาม - ตอบ

แบบทดสอบย่อยที่ 3

เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อน แล้วเขียนคำตอบให้ถูกต้อง

1. Who has a yellow pencil? ตอบ
2. Who has a pink flower? ตอบ
3. Who has an orange shirt? ตอบ
4. Who has a green pen? ตอบ
5. Who has a brown shoes? ตอบ

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรที่กำหนดให้ มาเรียงเป็นคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

	ตัวอักษร	คำศัพท์	ความหมาย
6	ofrl		
7	aerrse		
8	lalw		
9	obko		
10	clhka		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ชื่อแผน ผลไม้ (Fruits)

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง

สอนวันที่ 16 ธันวาคม 2547

ผู้สอน นางสาวอัญชลี สงสาร

โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง

ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อเรียนเรื่องนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. อ่านคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้และบอกความหมายได้
2. เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ในบทเรียนได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่ง Spell it, please. ได้
4. ใช้คำถามตอบเลียนแบบบทสนทนาได้
5. ทำแบบทดสอบย่อยได้อย่างน้อย 8 ใน 10 ข้อ

เนื้อหา

เนื้อหาบททวน

คำศัพท์ : eraser, book, wall, floor

ประโยค

A : Who has a yellow pencil?

B : I (You, We, They) do.

เนื้อหาใหม่

คำศัพท์ : papaya, pineapple, pomelo, watermelon

ประโยค : What's this/that? It's..... ถ้าไม่รู้ตอบว่า I don't know.

A : Do you sell pineapples?

B : Yes. How many do you want?

A : Three, please, and give me one coconut, too.

B : Is there anything else?

A : No, that's all.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงที่แล้ว โดยให้ตัวแทนนักเรียนออกมาแสดงบัตรคำทีละใบ แล้วให้นักเรียนที่เหลืออ่านตาม

ขั้นสอน

3. ครูแสดงบัตรภาพ ของคำศัพท์ papaya, pineapple, pomelo, watermelon ทีละภาพแล้วถามนักเรียนว่า What's this? ถ้านักเรียนไม่รู้ให้พูดว่า I don't know. แล้วถามครูว่า What's that?

4. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ชื่อผลไม้ตามครู ดังนี้

ครู : Spell this word. (คำศัพท์)

นักเรียน : นักเรียนสะกดพร้อมกัน

ครู : What is the meaning of..... (คำศัพท์)

นักเรียน : บอกความหมาย

จนครบทุกคำ

5. ครูยกตัวบทสนทนาทีละประโยค ให้นักเรียนออกเสียงตาม พร้อมแสดงแถบประโยคประกอบ เช่น

A : Do you sell pineapples?

B : Yes. How many do you want?

A : Three, please, and give me one coconut, too.

B : Is there anything else?

A : No, that's all.

6. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกแสดงบทบาทสมมติการซื้อขายผลไม้ ในข้อ 7 จนกระทั่งนักเรียนคล่อง และเขียนบทสนทนาลงในสมุด

ขั้นสรุป

7. ครูนำบัตรภาพ papaya, pineapple, pomelo, watermelon มาให้นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายอีกครั้ง

8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปประโยคการซื้อขายผลไม้

ขั้นศึกษากลุ่มย่อย

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน โดยใช้เกณฑ์ความสามารถในการจัดแบ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1

2. แจกชองกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชอง

3. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง โดยสมาชิกที่เรียนเก่งหรือเข้าใจเนื้อหาดี จะช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจเนื้อหา โดยการอธิบายการตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม

4. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยทำหน้าที่ดูแล แนะนำ สนับสนุนการทำงานกลุ่มและการช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด อธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหาไม่สามารถหาคำตอบได้ และส่งเสริมให้แต่ละกลุ่มใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเก่งเข้าใจเนื้อหา ช่วยอธิบายหรือทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ จนเข้าใจดีทุกคน

ทดสอบย่อย

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 10 ข้อ โดยไม่ต้องช่วยเหลือกัน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. แถบประโยค
3. กระดาษแผ่น
4. บัตรกิจกรรม
5. บัตรเนื้อหา
6. บัตรเฉลย
7. แบบทดสอบ

การประเมินผล

1. การสังเกต
 - การตอบคำถาม
 - ความสนใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลงานกลุ่ม
3. ตรวจสอบสมุด
4. ตรวจสอบแบบทดสอบ

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้บริหาร

(.....)

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. การแก้ไข

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(.....)

บัตรคำสั่ง

เรื่อง ผลไม้ (Fruits)

ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำสั่งให้เพื่อนสมาชิกฟังอย่างน้อย 2 เที้ยว

โปรดอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งด้วยความตั้งใจ ถ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยให้ย้อนกลับมาอ่านคำสั่งอีกครั้ง หรือปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม หรือปรึกษาครู

1. สมาชิกทุกคนอ่านบัตรเนื้อหา เรื่องผลไม้ เพื่อทบทวนบทเรียน
2. กลุ่มปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 1
3. ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนนำเสนอผลงาน ในการปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 หลังจากแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่ 2 ต่อไป
4. หัวหน้ากลุ่ม แจกบัตรกิจกรรมให้สมาชิกปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมที่ 2 ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดไม่เข้าใจ คนที่เข้าใจเนื้อหาต้องช่วยเหลือให้สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจให้เข้าใจ โดยการอธิบาย การตั้งคำถามให้ตอบ หรือการตรวจคำตอบจากการปฏิบัติกิจกรรม
5. เลขานุกรกลุ่ม รวบรวมผลงานของสมาชิกในกลุ่มส่งให้ครูตรวจ

บัตรเนื้อหา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อหาในบทเรียนเพื่อทบทวนความรู้

	คำศัพท์	
papaya	แปลว่า	มะละกอ
pineapple	แปลว่า	สับปะรด
pomelo	แปลว่า	ส้มโอ
watermelon	แปลว่า	แตงโม

ประโยคสนทนาการซื้อขายผลไม้

A : Do you sell pineapples?

B : Yes. How many do you want?

A : Three, please, and give me one coconut, too.

B : Is there anything else?

A : No, that's all.

บัตรกิจกรรมที่ 1

เกม "ผลไม้"

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเลือกบัตรภาพได้ตรงกับคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ดังนี้

วิธีเล่น

1. หัวหน้ากลุ่มนำบัตรภาพเกี่ยวกับผลไม้ ที่คลี่แล้วจากซองกิจกรรมขึ้นมาไว้บนโต๊ะของ
กลุ่ม
2. ให้ตัวแทนภายในกลุ่มแต่ละคนผลัดกันออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้ แล้วให้สมาชิก
ที่เหลือหาคำศัพท์ที่เพื่อนออกเสียงนั้นให้เร็วและถูกต้องที่สุด
3. ใครได้บัตรภาพมากที่สุดเป็นผู้ที่ชนะ
4. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการเล่นเกม

บัตรกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฝึกแสดงบทบาทสมมติการซื้อขายผลไม้

A : Do you sell pineapples?

B : Yes. How many do you want?

A : Three, please, and give me one coconut, too.

B : Is there anything else?

A : No, that's all.

ฯลฯ

2. เมื่อถามถึงสิ่งใด ให้นักเรียนบันทึกลงในกระดาษที่แจกไว้ในของกิจกรรม แล้วส่งให้หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง

3. ตัวแทนที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่ม ออกรายงานผลการใช้ประโยคคำถาม - ตอบ

แบบทดสอบย่อยที่ 4

เรื่อง ผลไม้ (Fruits)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร a, b, c, และ d ที่นักเรียนเห็นว่า ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. What is this?

It's a

a. banana

b. papaya

c. pineapple

d. pomelo

2. ผลไม้ใดที่ถึงชอบกิน

a. rambutan

b. durian

c. mango

d. banana

3. ผลไม้ในข้อใดที่สุกแล้วมีสีเหลือง

a. apple, rambutan

b. grape, mango

c. mango, banana

d. orange, pomelo

4. "mangosteen หมายถึงผลไม้ในข้อใด

a. มะม่วง

b. กล้วย

c. ทุเรียน

d. มังคุด

5. "pomelo" หมายถึงผลไม้ในข้อใด

a. มะม่วง

b. ส้มโอ

c. ทุเรียน

d. เงาะ

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรที่กำหนดให้ มาเรียงเป็นคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

	ตัวอักษร	คำศัพท์	ความหมาย
6	apypaa		
7	npeiapelp		
8	opmole		
9	awetreolnm		
10	ncouotc		

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 แบบทดสอบทักษะการอ่าน

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความที่กำหนดให้ แล้วกาเครื่องหมายกากบาท (X)

ทับตัวอักษร a , b , c และ d ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดออกเสียงต่างจากพวก

a. skirt	b. shoe
c. shirt	d. short
2. ข้อใดมีความหมายต่างจากพวก

a. big	b. long
c. small	d. finger
3. ข้อใดมีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ beautiful :

a. clean	b. dirty
c. ugly	d. happy
4. ข้อใดมีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ clean :

a. dirty	b. small
c. big	d. walk
5. How many days are there in a week?

a. Six days.	b. Seven days.
c. Eight days.	d. Nine days.
6. How many months are there in a year?

a. Ten months.	b. Eleven months.
c. Twelve months.	d. Thirteen months.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม จากข้อ 7-8

Dara and Ratee are sisters. Dara is nine years old. Ratee is ten years old. They are students in Anubannoondindang School. Tong is their father. He is a teacher.

7. How old is Dara?

- a. 7 years old
- b. 9 years old
- c. 10 years old
- d. 11 years old

8. What are Dara and Ratre?e?

- a. They're sisters.
- b. They're brothers.
- c. They're mothers.
- d. They're fathers.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม จากข้อ 9-10

Somporn went to the market last week. She bought books, pens, color pencils and a kilo of grapes for her parents. When she came home, she gave one book to her brother, one to her sister and one to her grandchild.

9. What did Somporn buy at the market last week?

- a. She bought a sister.
- b. She bought a grandchild.
- c. She bought a kilos of grapes and books.
- d. She bought books ,pens and color pencils.

10. What did Somporn give to his grandchild?

- a. A pen.
- b. A book.
- c. Grapes.
- d. Color pencils.

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม จากข้อ 11-14

Pong is a student. He is in Pratom 6. He is twelve years old. He will be thirteen on March 25. He weighs 45 kilos. He is 145 cms tall. Tin is Pong's friend. He is thirteen years old. He will be fourteen on March 25. He weighs 47 kilos and 150 cms tall.

11. How old is Pong?

- a. He is 12 years old.
- b. He is 13 years old.
- c. He is 14 years old.
- d. He is 15 years old.

12. Who will be fourteen on March 25 ?

- a. Pong .
- b. Tin.
- c. Pong and Tin.
- d. Tin's friend.

13. How much does Pong weigh?

- a. 15 kilos.
- b. 25 kilos.
- c. 45 kilos.
- d. 47 kilos.

14. Who is older, Pong or Tin?

- a. Pong is older.
- b. Tin is older.
- c. They are the same age.
- d. No correct answer.

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 15

I have four legs. I like to eat rats.

15. What am I?

- a. I am a dog.
- b. I am a cat.
- c. I am a snake
- d. I am a bird.

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 16

I am green or yellow. The monkey likes to eat me.

16. What am I?

- a. guava
- b. banana
- c. coconut
- d. pineapple

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 17

I'm long or short. The students and the teachers can write with me.

17. What am I?

- a. ruler
- b. book
- c. pencil
- d. glass

Directions : Choose the best answer and fill in the blank.

: เลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเติมลงในช่องว่าง

18. Wichaigoing to.....a book tonight.
a. is, read	b. am, read.
c. are, read.	d. was, read.
19. A : How do you go to Buriram?
B :
a. On foot	b. By bus.
c. To the bus station.	d. To the train station.
20. A: I'm going to listen to the radio this evening.
B :
a. I am.	b. But I am.
c. So am I.	d. Neither am I.
21. A: I'm not going to go to the temple fair tonight.
B :
a. I am.	b. But I am.
c. So am I.	d. Neither am I.
22. A :?
B : Thirty-eight kilos.
a. How many do you weigh?	b. How many are you weigh?
c. How much do you weigh?	d. How much are do you weigh?
23. Nittaya is 132 cms tall.
Mali is 135 cms tall.
A : Who is?
B: Mali is.
a. taller	b. older
c. younger	d. shorter

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

แบบสอบถามความคิดเห็น

ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณารายการต่อไปนี้ โดยนึกถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อที่	รายการพฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนทุกครั้ง					
2.	นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มและรู้จักช่วยเหลือกัน					
3.	มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง					
4.	นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่างๆ					
5.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดและเลือกวิธีการเรียนรู้					
6.	นักเรียนมีโอกาสร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง					
7.	นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ง่าย					
8.	ครูดูแลนักเรียนกระทำกิจกรรมต่างๆอย่างทั่วถึง					
9.	นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนรู้					
10.	นักเรียนมีโอกาสรูปร่างหน้าตาการทำงาน					
11.	ครูใช้สื่อการเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมฝึกปฏิบัติ					
12.	นักเรียนมีโอกาสดูได้จากสื่อหลายประเภท					
13.	ครูใช้วิธีวัดและประเมินผลหลายวิธี					
14.	นักเรียนมีโอกาสนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของนักเรียน					
15.	วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย					

ภาคผนวก จ

การแบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 10 การแบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ตามคะแนนฐาน

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	คะแนนสอบปลายภาค	กลุ่มที่สังกัด
เก่ง	ค.ญ.ศรินยา จันทร์สุชา	90	A
	ค.ญ.วิชุดา ตะบองเหล็ก	84	B
	ค.ญ.สุวรรณา มีเอี่ยมศิลป์	80	C
	ค.ญ.ศศิกานต์ สง่าเนตร	79	D
	ค.ญ.ศรัญญา ชื่นหล่อสังข์	79	E
	ค.ญ.สมฤดี กระสัง	75	F
	ค.ญ.สุนิสา หมายกลาง	73	G
	ค.ญ.สุปราณี สุขจันทร์	72	H
ปานกลาง	ค.ช.วุฒิชัย ชัยศรีมา	71	H
	ค.ญ.กัญญา บุญเชื้อง	70	G
	ค.ญ.นุชรินทร์ ทองบุตร	70	F
	ค.ญ.ประกาศกร สุดสายเนตร	70	E
	ค.ช.จักรพงษ์ พาพาน	68	D
	ค.ช.เอกชัย ประดิ่งทะสา	66	C
	ค.ช.ฉัฐพล ชากักดี	65	B
	ค.ช.วสันต์ ยอโง้ง	65	A
	ค.ญ.อารีย์ คูเรืองรัมย์	64	A
	ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นลา	64	B
	ค.ช.ศุภชัย จันทะสาร	63	C
	ค.ช.สุพจน์ ศิลาอ่อน	63	D
	ค.ช.วุฒินันท์ ประการะสี	62	E
	ค.ช.สุพจน์ แผนพิมาย	62	F
ค.ช.สิทธิศักดิ์ แพนไรสงค์	61	G	
ค.ช.วันชัย วันนอก	61	H	

ตาราง 10 (ต่อ)

ระดับผู้เรียน	ชื่อ - สกุล	คะแนนสอบปลายภาค	กลุ่มที่สังกัด
อ่อน	ค.ญ.นภสร นนทา	61	H
	ค.ช.ศิริวัฒน์ พิลาแดง	60	G
	ค.ช.มงคล ลากระโทก	60	F
	ค.ช.ประเสริฐ เสียงดี	58	E
	ค.ญ.อนงนาฏ คู่พิมาย	58	D
	ค.ญ.ขวัญประไพ ปะกาตะวงศ์ ๗ อุดรธา	58	C
	ค.ญ.นิตยา สว่างพลกรัง	57	B
	ค.ช.พจน์ เสริมคุณ	57	A

จากตาราง 10 พบว่า แบ่งกลุ่มนักเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้

8 กลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

คะแนนทดสอบย่อยคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

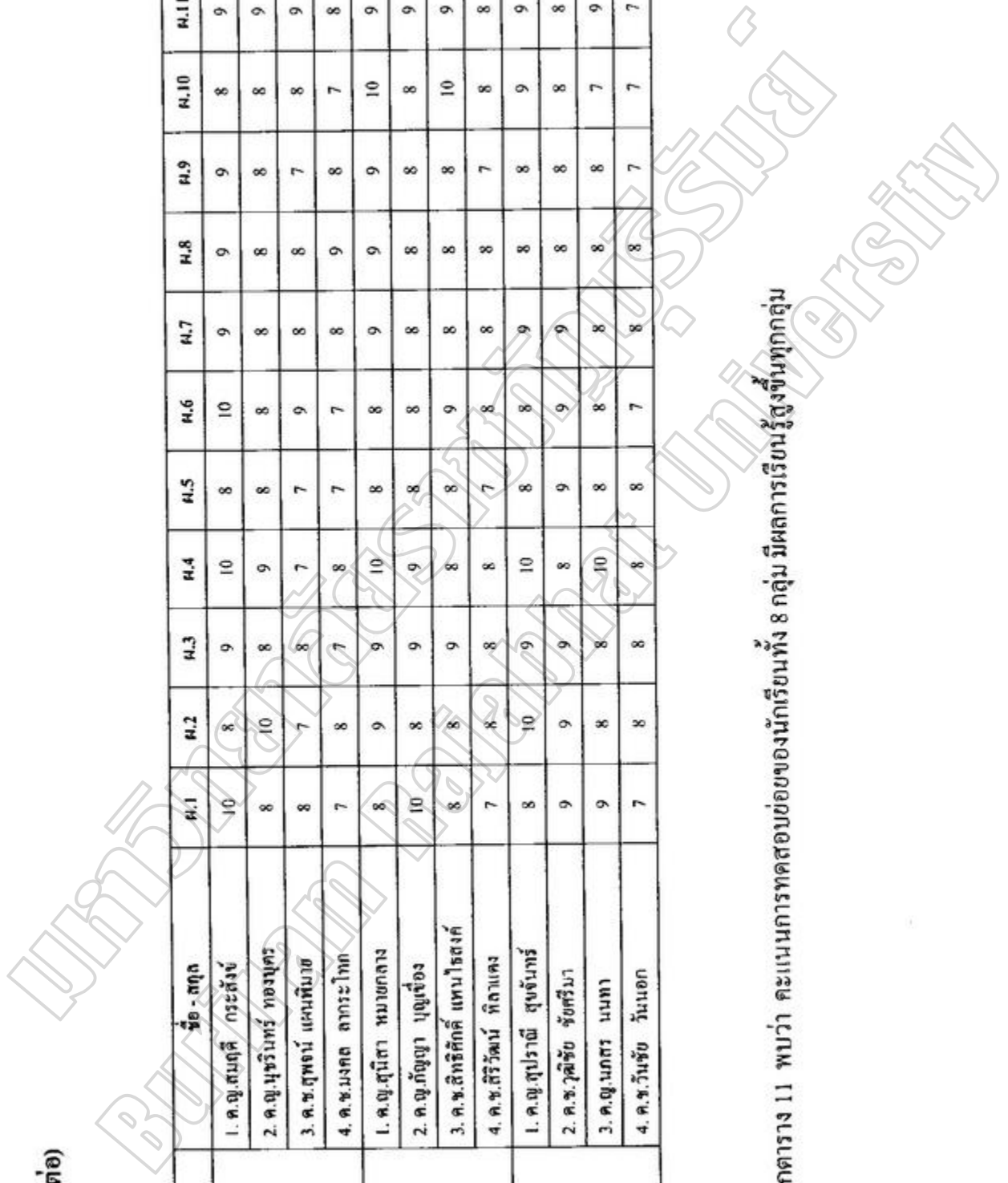
ตาราง 11 คะแนนทดสอบย่อยคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการเรียนรู้อื่นที่ 1-12

ชื่อกลุ่ม	ชื่อ - สกุล	ผ.1	ผ.2	ผ.3	ผ.4	ผ.5	ผ.6	ผ.7	ผ.8	ผ.9	ผ.10	ผ.11	ผ.12	หมายเหตุ
Giraffe (A)	1. ค.ญ.ศรินทร์ษา จันทร์สุภา	10	10	10	10	10	10	9	10	9	9	10	10	
	2. ค.ช.วสันต์ - ยอโง	8	10	8	8	8	7	9	8	8	9	8	10	
	3. ค.ญ.อารีย์ สุเรืองรัมย์	10	7	10	9	10	10	8	8	8	7	9	9	
	4. ค.ช.พจน์ เจริญภูมิ	8	9	8	8	7	8	8	7	8	8	7	7	
Butterfly (B)	1. ค.ญ.วิชุดา ตะบองเหล็ก	10	10	10	10	10	10	9	10	10	10	9	10	
	2. ค.ช.ฉัฐพร ชากักดี	8	7	8	8	8	8	8	8	8	7	8	8	
	3. ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นอา	7	9	8	9	8	8	9	8	8	8	8	8	
	4. ค.ญ.นิตยา สว่างหลั่ง	7	9	8	8	8	7	8	7	7	8	9	7	
Lion king (C)	1. ค.ญ.สุวรรณดา มีเยี่ยมศิลป์	10	9	8	10	9	10	9	9	9	8	9	9	
	2. ค.ช.เอกชัย ประดิษฐะสา	9	8	7	10	9	8	8	8	8	9	9	8	
	3. ค.ช.ศุภชัย อินทะสาร	9	10	8	8	8	9	9	8	8	8	9	9	
	4. ค.ญ.ขวัญประไพ ประกอบวงศ์ อนุชญา	9	7	8	8	8	8	8	8	7	7	8	8	
Parrot (D)	1. ค.ญ.ศศิภานต์ สงวนนคร	10	10	8	10	8	9	8	9	9	9	9	10	
	2. ค.ช.จักรพรรดิ พาพาน	10	10	9	8	9	8	8	8	8	8	9	8	
	3. ค.ช.สุพจน์ ศิลาอ่อน	8	8	9	8	8	8	8	8	7	9	9	8	
	4. ค.ญ.อนนภา ชูพิมาย	8	8	8	8	7	8	8	8	7	7	8	7	
Rabbit (E)	1. ค.ญ.ศรัญญา จันทร์อ้อสังข์	10	10	9	10	9	9	8	9	9	9	9	8	
	2. ค.ญ.ประกาศกร สุคนธาเนตร	10	10	10	10	7	8	8	8	8	8	9	8	
	3. ค.ช.ศิรินทร์ ประการะณี	9	9	8	10	8	8	8	8	7	8	9	8	
	4. ค.ช.ประเสริฐ เสียงดี	8	8	8	9	7	8	8	8	7	8	8	8	

ตาราง 11 (ต่อ)

ชื่อกลุ่ม	ชื่อ - สกุล	ผ.1	ผ.2	ผ.3	ผ.4	ผ.5	ผ.6	ผ.7	ผ.8	ผ.9	ผ.10	ผ.11	ผ.12	หมายเหตุ
Tiger (F)	1. ค.อ.ศุภนฤดี กระดังง์	10	8	9	10	8	10	9	9	9	8	9	9	
	2. ค.อ.บุษรินทร์ ทองบุตร	8	10	8	9	8	8	8	8	8	8	9	9	
	3. ค.ช.ศุภรณ์ แคนพิมาย	8	7	8	7	7	9	8	8	7	8	9	9	
	4. ค.ช.มงคล ภากระโปก	7	8	7	8	7	7	7	8	8	7	8	9	
Buffalo (G)	1. ค.อ.สุนิสา หมายกลาง	8	9	9	10	8	8	9	9	9	10	9	9	
	2. ค.อ.ภิญญา บุญเรือง	10	8	9	9	8	8	8	8	8	8	9	9	
	3. ค.ช.สิทธิศักดิ์ แทนโรตงค์	8	8	9	8	8	9	9	8	8	10	9	8	
	4. ค.ช.ศิริวัฒน์ ทิลาแคง	7	8	8	8	7	8	8	8	7	8	8	8	
Crocodile (H)	1. ค.อ.สุปราณี สุขจันทร์	8	10	9	10	8	8	9	8	8	9	9	10	
	2. ค.ช.วิศิษฐ์ จัยศรีมา	9	9	9	8	9	9	9	8	8	8	8	9	
	3. ค.อ.นภกร นนทา	9	8	8	10	8	8	8	8	8	7	9	7	
	4. ค.ช.วันชัย วันนอก	7	8	8	8	8	8	7	8	7	7	7	8	

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนการทดสอบย่อยของนักเรียนทั้ง 8 กลุ่ม มีผลการเรียนรู้สูงขึ้นทุกกลุ่ม

ภาคผนวก ข
คะแนนการพัฒนาในการทำแบบทดสอบย่อย

ตาราง 12 คะแนนการพัฒนาในการทำแบบทดสอบย่อย

การเทียบคะแนน คะแนนสอบ 1 คะแนน เท่ากับ 10 คะแนน

คะแนนทดสอบย่อยครั้งที่ 1

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Giraffe (A)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรินชา จันทร์สุชา	90	100	20
2. ค.ช.วสันต์ ขอโง้ง	65	80	30
3. ค.ญ.อารีย์ คูเรืองรัมย์	64	100	30
4. ค.ช.พจน์ เสริมคุณ	57	80	30
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Butterfly (B)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.วิชุดา ตะบองเหล็ก	84	100	30
2. ค.ช.ณัฐพล ชากักดี	65	80	30
3. ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นลา	64	70	20
4. ค.ญ.นิศดา สว่างพลกรัง	57	70	30
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Lion king (C)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุวรรณา มีเอี่ยมศิลป์	80	100	30
2. ค.ช.เอกชัย ประคังทะสา	66	90	30
3. ค.ช.ศุภชัย จันทร์สาร	63	90	30
4. ค.ญ.ขวัญประไพ ปะกาละวงศ์ ณ อุรุยา	58	90	30
รวมคะแนน			120
คะแนนเฉลี่ย			30.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Parrot (D)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศศิกานต์ สว่างนคร	79	100	30
2. ค.ช.จักรพงษ์ พาพาน	68	100	30
3. ค.ช.สุพจน์ สีลาอ่อน	63	80	30
4. ค.ญ.อนงนาฏ คู่พิมาย	58	80	30
รวมคะแนน			120
คะแนนเฉลี่ย			30.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Rabbit (E)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรัญญา ขึ้นหล่อสังข์	79	100	30
2. ค.ญ.ประภากร สุดสาขเนตร	70	100	30
3. ค.ช.วุฒินันท์ ประการะสี	62	90	30
4. ค.ช.ประเสริฐ เกียงดี	58	80	30
รวมคะแนน			120
คะแนนเฉลี่ย			30.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Tiger (F)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สมฤดี กระสังข์	75	100	30
2. ค.ญ.บุชรินทร์ ทองบุตร	70	80	20
3. ค.ช.สุพจน์ แสนพิมาย	62	80	30
4. ค.ช.มงคล ลากระโทก	60	70	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Buffalo (G)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุนิสา หมาขกลาง	72	80	20
2. ค.ญ.กัญญา บุญเชื้อง	70	100	30
3. ค.ช.สิทธิตกดี แทนไรสงค์	61	80	30
4. ค.ช.ศิริวัฒน์ พิทยานคง	60	70	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			สอดคล้อง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Crocodile (H)	เรื่อง วัน (Seven days)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุปราณี สุขจันทร์	73	80	20
2. ค.ช.วุฒิชัย ชัยศรีมา	71	90	30
3. ค.ญ.นภสร นนทา	61	90	30
4. ค.ช.วันชัย วันนอก	61	70	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			สอดคล้อง

ตาราง 12 (ต่อ)

คะแนนทดสอบย่อยครั้งที่ 2

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Giraffe (A)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรินชา จันทร์สุชา	100	100	30
2. ค.ช.วสันต์ ยอโง้ง	80	100	30
3. ค.ญ.อารีย์ คูเรืองรัมย์	100	70	0
4. ค.ช.พจน์ เสริมคุณ	80	90	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			เก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Butterfly (B)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.วิชุดา ตะบองเหล็ก	100	100	30
2. ค.ช.ณัฐพล ชวักคี	80	70	10
3. ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นลา	70	90	30
4. ค.ญ.นิตยา สว่างพลกรัง	70	90	30
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Lion king (C)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศุวรรณามีเอี่ยมศิลป์	100	90	10
2. ค.ช.เอกชัย ประคังทะสา	90	80	10
3. ค.ช.ศุภชัย จันทะสาร	90	100	20
4. ค.ญ.ขวัญประไพ ปะกาละวงศ์ ณ อรุชยา	90	70	0
รวมคะแนน			40
คะแนนเฉลี่ย			10.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Parrot (D)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศศิกานต์ สงามิตร	100	100	30
2. ค.ช.จักรพงษ์ พาพาน	100	100	30
3. ค.ช.สุพจน์ ศิลาอ่อน	80	80	20
4. ค.ญ.อนงนาฎ สุพิมาย	80	80	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			ยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Rabbit (E)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรัญญา ชั้นหล่อสังข์	100	100	30
2. ค.ญ.ประภากร สุกสาخنคร	100	100	30
3. ค.ช.วุฒินันท์ ประการะสี	90	90	20
4. ค.ช.ประเสริฐ เสียงคี	80	80	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Tiger (F)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สมฤดี กระสังข์	100	80	0
2. ค.ญ.นุชรินทร์ ทองบุตร	80	100	30
3. ค.ช.สุพจน์ แสนพิมาย	80	70	10
4. ค.ช.มงคล ลากระโทก	70	80	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Buffalo (G)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุวิสา หมายกลาง	80	90	20
2. ค.ญ.กัญญา บุญเชื้อง	100	80	0
3. ค.ช.สิทธิศักดิ์ แพนโฮสงค์	80	80	20
4. ค.ช.ศิริวัฒน์ พิลาแดง	70	80	20
รวมคะแนน			60
คะแนนเฉลี่ย			15.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Crocodile (H)	เรื่อง เดือน (Months)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุปราณี สุขจันทร์	80	100	30
2. ค.ช.วุฒิชัย ชัยศรีมา	90	90	20
3. ค.ญ.นภสร นนทา	90	80	10
4. ค.ช.วันชัย วันนอก	70	80	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่งมาก

ตาราง 12 (ต่อ)

คะแนนทดสอบย่อยครั้งที่ 3

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Giraffe (A)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรินยา จันทร์สุชา	100	100	30
2. ค.ช.วสันต์ ขอโจ้ง	100	80	0
3. ค.ญ.อารีย์ คูเรืองรัมย์	70	100	30
4. ค.ช.พนธ์ เศวริมุข	90	80	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Butterfly (B)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.วิชุดา คะบองเหล็ก	100	100	30
2. ค.ช.ณัฐพล ชากักดี	70	80	20
3. ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นลา	90	80	10
4. ค.ญ.นิตยา สว่างพตกรัง	90	80	10
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Lion king (C)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุวรรณา มีเอี่ยมศิลป์	90	80	10
2. ค.ช.เอกชัย ประดิ่งทะตา	80	70	10
3. ค.ช.ศุภชัย จันทะสาร	100	80	0
4. ค.ญ.ขวัญประไพ ปะกาละวงค์ ณ อรุชยา	70	80	20
รวมคะแนน			40
คะแนนเฉลี่ย			10.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Parrot (D)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศศิกานต์ สว่างนคร	100	80	0
2. ค.ช.จักรพงษ์ พาพาน	100	90	10
3. ค.ช.สุพจน์ ศิลาอ่อน	80	90	20
4. ค.ญ.อนงนาฎ สุทธิมาช	80	80	20
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			12.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกข้อ			-

ชื่อนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Rabbit (E)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรียุชา ชื่นหล่อสังข์	100	90	10
2. ค.ญ.ประกาศกร สุดสาขณคร	100	100	30
3. ค.ช.วุฒินันท์ ประการะสี	90	80	10
4. ค.ช.ประเสริฐ เสียงดี	80	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Tiger (F)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สมฤดี กระสังข์	80	90	20
2. ค.ญ.บุชรินทร์ ทองบุตร	100	80	0
3. ค.ช.สุพจน์ แสนพิมาย	70	80	20
4. ค.ช.มงคล ลากระโทก	80	70	10
รวมคะแนน			50
คะแนนเฉลี่ย			12.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			-

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Buffalo (G)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุนิสา หมายกลาง	90	90	20
2. ค.ญ.กัญญา บุญเชื่อง	80	90	20
3. ค.ช.สิทธิสักดิ์ แทนโรสงค์	80	90	20
4. ค.ช.ศิริวัฒน์ พิลาแดง	80	80	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Crocodile (H)	เรื่อง สิ่งของในห้องเรียน		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุปราณี สุขจันทร์	100	90	10
2. ค.ช.วุฒิชัย ชัยศรีมา	90	90	20
3. ค.ญ.นภสร นนทา	80	80	20
4. ค.ช.วันชัย วันนอก	80	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ตาราง 12 (ต่อ)

คะแนนทดสอบย่อยครั้งที่ 4

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Giraffe (A)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรินยา จันทร์สุชา	100	100	30
2. ค.ช.วสันต์ ขอโง้ง	80	80	20
3. ค.ญ.อารีย์ คูเรืองรัมย์	100	90	10
4. ค.ช.พจน์ เจริญคุณ	80	80	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Butterfly (B)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.วิชุดา ตะบองเหล็ก	100	100	30
2. ค.ช.ณัฐพล ขำภักดี	80	80	20
3. ค.ช.อภิสิทธิ์ แก่นลา	80	90	20
4. ค.ญ.นิตยา สว่างพลกรัง	80	80	20
รวมคะแนน			90
คะแนนเฉลี่ย			22.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่งมาก

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Lion king (C)	เรื่อง วัน ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุวรรณมา มีเอี่ยมศิลาปี	80	100	30
2. ค.ช.เอกชัย ประดิ่งทะสา	70	100	30
3. ค.ช.ศุภชัย อินทะสาร	80	80	20
4. ค.ญ.ขวัญประไพ ประกาละวงศ์ ณ อรุธยา	80	80	20
รวมคะแนน			100
คะแนนเฉลี่ย			25.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Parrot (D)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศศิภานต์ ตงนนคร	80	100	30
2. ค.ช.จักรพงษ์ พาพาน	90	80	10
3. ค.ช.สุพจน์ ทิลาอ่อน	90	80	10
4. ค.ญ.อนงนมาญ คู่พิมาย	80	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Rabbit (E)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศรัญญา ชื่นหล่อสังข์	90	100	30
2. ค.ญ.ประกาศกร ตุคชาณเดว	100	100	30
3. ค.ช.วุฒินันท์ ประการะสี	80	100	30
4. ค.ช.ประเสริฐ เสียงคี	80	90	20
รวมคะแนน			110
คะแนนเฉลี่ย			27.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			ยอดเยี่ยม

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Tiger (F)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สมฤดี กระสังข์	90	100	20
2. ค.ญ.บุชรินทร์ ทองบุตร	80	90	20
3. ค.ช.สุพจน์ แสนพิมาย	80	70	10
4. ค.ช.มงคล ลากระโทก	70	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Buffalo (G)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.สุนิสา หมายกลาง	90	100	20
2. ค.ญ.กัญญา บุญเชียง	90	90	20
3. ค.ช.สิทธิศักดิ์ แทนโรสงค์	90	80	10
4. ค.ช.สิริวัฒน์ พลตาแดง	80	80	20
รวมคะแนน			70
คะแนนเฉลี่ย			17.50
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่ง

ชื่อนักเรียน กลุ่ม Crocodile (H)	เรื่อง ผลไม้ (Fruits)		
	คะแนนฐาน	คะแนนสอบ	คะแนนการพัฒนา
1. ค.ญ.ศุปรานี สุขจันทร์	90	100	20
2. ค.ช.วุฒิชัย ชัยศรีมา	90	80	10
3. ค.ญ.นภสร นนทา	80	100	30
4. ค.ช.วันชัย วันนอก	80	80	20
รวมคะแนน			80
คะแนนเฉลี่ย			20.00
เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง			เก่งมาก

ภาคผนวก ข

การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตาราง 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	2	+1	0	+1	2	.66	ใช้ได้
1	3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1	4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	15	0	+1	+1	2	.66	ใช้ได้
3	16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

จุดประสงค์ที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4	24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

จากตาราง 13 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกข้อใช้ได้

ตาราง 14 ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก (R)	จำนวนคนที่ตอบทั้งสิ้น (T)	ค่า $P=R/T$
1	23	34	0.68
2	19	34	0.56
3	17	34	0.50
4	13	34	0.38
5	15	34	0.44
6	22	34	0.65
7	17	34	0.50
8	14	34	0.41
9	13	34	0.38
10	21	34	0.62
11	17	34	0.50
12	18	34	0.53
13	15	34	0.44
14	11	34	0.32
15	17	34	0.50
16	17	34	0.50
17	13	34	0.38
18	26	34	0.76
19	16	34	0.47
20	19	34	0.56
21	15	34	0.44
22	20	34	0.59
23	19	34	0.56

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อสอบที่	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูก (R)	จำนวนคนที่ตอบทั้งสี่ (T)	ค่า $P=R/T$
24	15	34	0.44
25	11	34	0.32
26	18	34	0.53
27	19	34	0.56
28	24	34	0.70
29	19	34	0.56
30	18	34	0.53
31	19	34	0.56
32	18	34	0.53
33	13	34	0.38
34	24	34	0.70
35	19	34	0.56
36	20	34	0.59
37	19	34	0.56
38	20	34	0.59
39	13	34	0.38
40	21	34	0.62

จากตาราง 14 พบว่า แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษข้อที่ 14 และข้อที่ 25 มีความยากมากที่สุด คือมีค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.32 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษข้อที่ 18 มีความง่ายมากที่สุด คือมีค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.76

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มสูงที่เลือกตอบ(Ru)	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มต่ำที่เลือกตอบ(Rl)	จำนวนนักเรียน ที่นำมาวิเคราะห์(T)	ค่าอำนาจจำแนก $r=(Ru-Rl)/(T/2)$
1	15	8	34	0.41
2	13	6	34	0.41
3	12	5	34	0.41
4	10	3	34	0.41
5	11	4	34	0.41
6	13	9	34	0.24
7	12	5	34	0.41
8	9	5	34	0.24
9	10	3	34	0.41
10	12	9	34	0.18
11	12	5	34	0.41
12	11	7	34	0.24
13	11	4	34	0.41
14	9	2	34	0.41
15	11	6	34	0.29
16	10	7	34	0.18
17	10	3	34	0.41
18	16	10	34	0.35
19	10	6	34	0.24
20	13	6	34	0.41
21	10	5	34	0.29
22	12	8	34	0.24
23	12	7	34	0.29

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนนักเรียนใน สูงที่เลือกตอบ(Ru)	จำนวนนักเรียนใน กลุ่มต่ำที่เลือกตอบ(RI)	จำนวนนักเรียน ที่นำมาวิเคราะห์(T)	ค่าอำนาจจำแนก $r=(Ru-RI)/(T/2)$
24	11	4	34	0.41
25	9	2	34	0.41
26	12	6	34	0.35
27	13	6	34	0.41
28	14	10	34	0.24
29	10	9	34	0.06
30	11	7	34	0.24
31	12	7	34	0.29
32	10	8	34	0.12
33	10	3	34	0.41
34	14	10	34	0.24
35	13	6	34	0.41
36	12	8	34	0.24
37	13	6	34	0.41
38	13	7	34	0.35
39	10	3	34	0.41
40	14	7	34	0.41

จากตาราง 15 พบว่า แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจ
จำแนกน้อยที่สุด คือ 0.12 และมีค่าอำนาจจำแนกมากที่สุด คือ 0.41

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ฅ

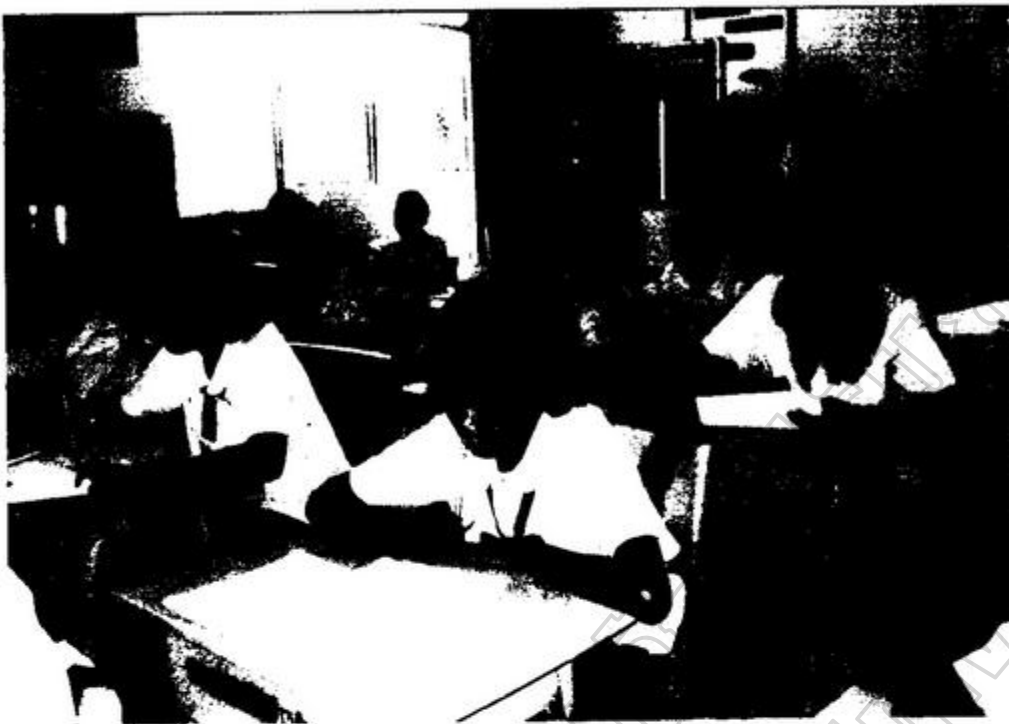
ภาพกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

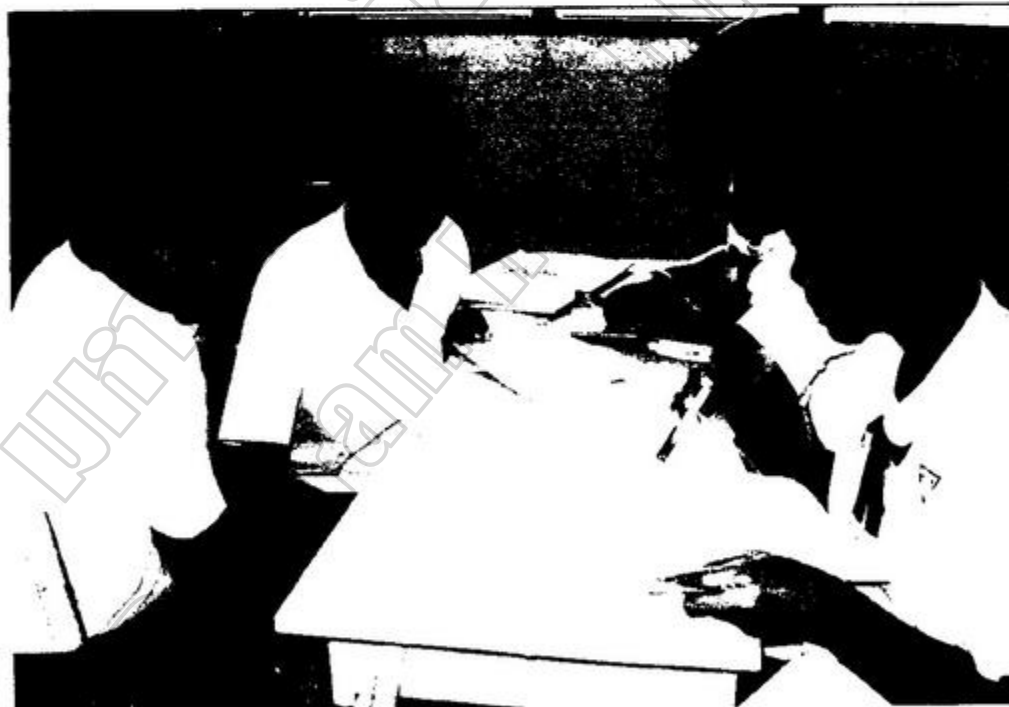
ชั้นนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น

ชั้นศึกษากลุ่มย่อย

ชั้นทดสอบย่อย

ชั้นคิดคะแนนการพัฒนา

164481

155

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ON
3.5.61
ค.ศ. ๒๕๓๓
ค.ศ.
19๙๖

ชื่อ	นางสาวอัญชลี สงสาร
วัน เดือน ปี เกิด	1 มีนาคม 2516
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	7 ซอยโพธิ์ยาง ตำบลถนนหัก อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ 31110 โทร 0-9946-3585
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู กศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ 31260 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขบุรี เขต 3
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2537 อนุปริญญา อว.ท. สุขศึกษา วิทยาลัยครู บุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2539 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก คอมพิวเตอร์ศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. 2548 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์